

๕ ธันวาคม ๒๕๖๐

วันคล้ายวันเฉลิมพระชนมพรรษา
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
บรมนาถบพิตร

๙ วันชาติ ๙ วันพ่อแห่งชาติ

ข่าวเนติบัณฑิตยสภา

ศูนย์ประชาสัมพันธ์เนติบัณฑิตยสภา / THE BAR ASSOCIATION INFORMATION CENTER

เดือนธันวาคม ๒๕๖๐ ปีที่ ๓๐ ฉบับที่ ๓๘๖ โทร. ๐ ๒๕๕๗ ๖๕๐๐, ๐ ๒๕๕๗ ๖๕๐๑-๗

<http://www.thethaibar.or.th>

ข่าว เนติบัณฑิตยสภา

พิธีบำเพ็ญกุศล เนื่องในวันมหาธีรราชเจ้า

นายเข้มชัย ชุตินวงศ์ อุปนายกเนติบัณฑิตยสภา คนที่ ๒ เป็นประธานในพิธีบำเพ็ญกุศลอุทิศถวายแด่พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เนื่องในวันมหาธีรราชเจ้า ประจำปี ๒๕๖๐ ณ ห้องพระ ชั้น ๒ อาคารเนติบัณฑิตยสภา ในวันเสาร์ที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยมีกรรมการเนติบัณฑิตยสภาและพนักงานเนติบัณฑิตยสภาร่วมในพิธีฯ ด้วย

เนื่องจากปก

ศิริอร เทศะบำรุง มณีนลินธุ์*
วาสนา เกตุแห่ง**

วันชาติ และวันพ่อแห่งชาติ

วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ สำนักนายกรัฐมนตรี ได้ออกประกาศกำหนดวันสำคัญของชาติ โดยตามที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร เสด็จสวรรคต เมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ ยังความเศร้าสลดอย่างใหญ่หลวงมาสู่พสกนิกรชาวไทย และด้วยพระมหากรุณาธิคุณที่พระราชทานต่อประเทศชาติและและประชาชนเสมอมา ปวงชนชาวไทยทั้งปวงจึงน้อมสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ และตระหนักถึงความสำคัญของวันที่ ๕ ธันวาคม ซึ่งเป็นวันคล้ายวันเฉลิมพระชนมพรรษาของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้วันที่ ๕ ธันวาคมของทุกปี เป็นวันสำคัญของชาติไทย ดังนี้

๑. เป็นวันคล้ายวันเฉลิมพระชนมพรรษาของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร
๒. เป็นวันชาติ
๓. เป็นวันพ่อแห่งชาติ

* อัยการพิเศษฝ่ายประเมินผลการฝึกอบรม สถาบันพัฒนาข้าราชการฝ่ายอัยการ, อนุกรรมการประชาสัมพันธ์ เนติบัณฑิตยสภา, บรรณาธิการ จุลสารข่าวเนติบัณฑิตยสภา ผู้เรียบเรียง

** นักประชาสัมพันธ์ปฏิบัติการ เนติบัณฑิตยสภา

ข่าวเนติบัณฑิตยสภา เดือน ธันวาคม ๒๕๖๐ ปีที่ ๓๐ ฉบับที่ ๓๔๑

สารบัญ

- ๒ ข่าวเนติบัณฑิตยสภา
- ๓ เนื่องจากปก “วันชาติ และวันพ่อแห่งชาติ”
- ๖ ประวัติ นายชีพ จุลมนต์ นายกเนติบัณฑิตยสภา
ประวัติ นายธนฤกษ์ นิตีเศเรณี อุปนายกเนติบัณฑิตยสภา คนที่ ๑
ประวัติ นายเข้มชัย ชุตินวงศ์ อุปนายกเนติบัณฑิตยสภา คนที่ ๒
ประวัติ นางเมทินี ชโลธร เลขาธิการเนติบัณฑิตยสภา
- ๘ ปัญหาจากข้อหาหรือกฎหมายที่น่าสนใจ
- ๑๒ คำพิพากษาฎีกาที่น่าสนใจ
- ๑๔ เจาะฎีกาเด่น
- ๑๖ ภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมาย
- ๒๐ ข้อสอบพร้อมคำตอบในการสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็น ข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วย พ.ศ. ๒๕๕๘ (สนามใหญ่) วิชากฎหมายพยานหลักฐาน กฎหมายรัฐธรรมนูญ กฎหมายปกครอง กฎหมายองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงฯ วันเสาร์ที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๙ ข้อ ๕ - ๖
- ๒๒ มุมข่าว
- ๒๓ ข่าวเนติบัณฑิตยสภา
- ๒๔ บรรณาธิการแถลง

คณะผู้จัดทำ อนุกรรมการประชาสัมพันธ์ **ที่ปรึกษา** นายชัยวัฒน์ เกตุปรัชชาสวัสดิ์ **ประธานฝ่ายอำนวยการ** นายสัตยา อรุณธำรง **รองประธานฝ่ายอำนวยการ** ● นายกฤษฎา บุญยสมิต **ฝ่ายอำนวยการ** นายสุรพันธ์ ทิมกระจ่าง ● นายปรเมศวร์ อินทรชุมนุม ● นายมันเกียรติ ธนวิจิตรพันธ์ ● นางศิริอร เทศะบำรุง มณีนลินธุ์ ● นายพงศ์พิเชษฐ์ จันทพรภัก ● นายโกศลวัฒน์ อินทุจันทร์ยง ● นายวัชรินทร์ ภาณุรัตน์ ● ผศ.ดร.ศรีพัชรา สิทธิกำจร **กองบรรณาธิการ บรรณาธิการ** นางศิริอร เทศะบำรุง มณีนลินธุ์ **ผู้ช่วยบรรณาธิการ** ผศ.ดร.สมหมาย จันทรเรือง ● นายนิรันดร์ วุฒิวัดน์ ● นายรังสิขัย บรรณกิจวิจารณ์ ● นายมนต์ชัย ชนินทรลีลา ● นายวัชรินทร์ ภาณุรัตน์ ● นายอำนาจ เนตยสุภา ● นางสาวมาติกา ธนเดชากุล ● นางปฐมณ เดชเดโช ● นายไตรวิมล คุ้มจินดา **ฝ่ายดำเนินการ** นางพรพรรณ แดงอ่อน ● นายสิทธิฤทธิ์ ไสวณะ ● นางวาสนา เกตุแห่ง **การเงิน** นางกฤติญา โพธิ์งาม **กะเบียด จัดส่ง** นางณัชชา โชคชัยมาตล

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่อง กำหนดวันสำคัญของชาติไทย

ตามที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร เสด็จสวรรคต เมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ ยี่สิบสามปีมาแล้วอันเป็นโอกาสอันสำคัญยิ่งของชาวไทย และด้วยพระมหากรุณาธิคุณ ที่พระราชทานต่อประเทศไทยและประชาชนเสมอมา ปวงชนชาวไทยทั้งปวงจึงน้อมสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ และตระหนักถึงความสำคัญในวันที่ ๕ ธันวาคม ซึ่งเป็นวันคล้ายวันเฉลิมพระชนมพรรษาของ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร

จึงมีพระราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้กำหนดว่า วันที่ ๕ ธันวาคมของทุกปี เป็นวันสำคัญของชาติไทย ดังนี้

๑. เป็นวันคล้ายวันเฉลิมพระชนมพรรษาของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร
 ๒. เป็นวันชาติ
 ๓. เป็นวันพ่อแห่งชาติ
- ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๐

ประกาศ ณ วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๐

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๖ ก.พ. ๒๕๖๐ เป็นต้นไป พร้อมกันนี้ คณะรัฐมนตรียังได้มีมติให้วันที่ ๕ ธันวาคม ของทุกปีเป็นวันหยุดราชการ

ความเป็นมาของวันชาติและวันพ่อแห่งชาติ

วันชาติของไทย

นอกจากวันที่ ๕ ธันวาคม จะเป็นวันเฉลิมพระชนมพรรษาของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร และเป็นวันพ่อแห่งชาติแล้ว ยังถือว่าวันนี้เป็น “วันชาติของไทย” อีกด้วย ซึ่งก่อนหน้านั้นประเทศไทยเคยมีการกำหนดวันชาติให้เป็นที่ ๒๔ มิถุนายน เพราะเป็นวันเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ มาเป็นการปกครองในระบอบรัฐธรรมนูญที่เป็นประชาธิปไตย โดยได้มีการเฉลิมฉลองวันชาติครั้งแรกในปี พ.ศ. ๒๔๗๒ ในสมัยที่จอมพล ป. พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี ซึ่ง “วันชาติ” ของไทยนั้นอยู่นานมาถึง ๒๑ ปี จนวันที่ ๒๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๐๓ ในสมัยที่จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ เป็นนายกรัฐมนตรี ก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงให้ถือวันพระราชสมภพเป็น

วันเฉลิมฉลองของชาติไทย โดยเหตุที่เปลี่ยนเพราะมีข้อไม่เหมาะสมหลายประการ คณะกรรมการจึงมีความเห็นว่าเพื่อให้เป็นไปตามขนบธรรมเนียมประเพณีของประเทศที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และเป็นหลักการสมครสมานสามัคคีรวมจิตใจของบุคคลในชาติโดยทั่วกัน จึงควรถือเอาวันพระราชสมภพของพระมหากษัตริย์เป็นวันเฉลิมฉลองของชาติไทย โดยยกเลิกวันชาติ ในวันที่ ๒๔ มิถุนายนเสีย ดังนั้นนับแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๓ ประเทศไทยจึงได้ถือเอาวันพระราชสมภพของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งตรงกับวันที่ ๕ ธันวาคม ของทุกปี เป็น “วันชาติ” ของไทย ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

วันพ่อแห่งชาติ

“วันพ่อแห่งชาติ” ได้จัดให้มีขึ้นครั้งแรกเมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๓ โดยคุณหญิงเนือทิพย์ เสรมสุต นายกสมาคมผู้อาสาสมัครและช่วยการศึกษา เป็นผู้ริเริ่ม หลักการและเหตุผลในการจัดตั้งวันพ่อแห่งชาติ เนื่องจากพ่อเป็นผู้มีพระคุณมีบทบาทสำคัญต่อครอบครัวและสังคม สมควรที่ผู้เป็นลูกจะเคารพเทิดทูนตอบแทนพระคุณด้วยความกตัญญู และสมควรที่สังคมจะยกย่องให้เกียรติรำลึกถึงผู้เป็นพ่อ จึงถือเอาวันที่ ๕ ธันวาคมของทุกปี ซึ่งเป็นวันเฉลิมพระชนมพรรษาเป็น “วันพ่อแห่งชาติ” ด้วยพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ ที่ทรงมีต่อพสกนิกรชาวไทยอย่างนานัปการ ทรงเป็นพระราชบิดาของพระราชโอรสและพระราชธิดา พระองค์ทรงเป็นพ่อตัวอย่างของปวงชนชาวไทยที่เปี่ยมล้นด้วยพระเมตตากรุณา ทรงห่วงใยอย่างหาที่เปรียบมิได้ ซึ่งนอกจากพระองค์จะเป็นพระราชบิดาของพระราชโอรสและพระราชธิดา ทรงทะนุบำรุงพระราชโอรสธิดาด้วยความรัก และทรงบำเพ็ญคุณประโยชน์แก่ประเทศชาติและพระองค์ทรงเป็น **พ่อแห่งชาติ** ที่อาณาประชาราษฎร์เทิดทูนด้วยความจงรักภักดี สำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ และยึดมั่นในการเจริญรอยตามเบื้องพระยุคลบาทในการทะนุบำรุงชาติบ้านเมืองให้วัฒนาถาวรสืบไป

วัตถุประสงค์ของการจัดวันพ่อแห่งชาติ

๑. เพื่อเทิดทูนพระเกียรติคุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
๒. เพื่อเทิดทูนพระคุณของพ่อ และยกย่องบทบาทของพ่อที่มีต่อครอบครัวและสังคม
๓. เพื่อให้ลูกได้แสดงความกตัญญูต่อพ่อ
๔. เพื่อให้ผู้เป็นพ่อได้สำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบของตน

ดอกไม้ประจำวันพ่อแห่งชาติ

วันที่ ๕ ธันวาคม ของทุกปี เป็นวันพ่อแห่งชาติ กำหนดให้ดอกพุทธรักษาสีเหลือง เป็นดอกไม้สัญลักษณ์ประจำวันพ่อ “พุทธรักษา” หมายถึง พระพุทธเจ้าทรงปกป้องคุ้มครอง ให้มีแต่ความสงบสุขร่มเย็น ซึ่งมีเรียกกันมากกว่า ๒๐๐ ปี มีสีเหลืองอันเป็นสีประจำวันพระราชสมภพของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร

ของปวงชนชาวไทย การมอบดอกพุทธรักษาให้กับพ่อ จึงเสมือนกับการบอกถึง ความรักและเคารพบูชาพ่อ ผู้สร้างความสงบสุขร่มเย็นให้แก่ครอบครัว คนไทยโบราณเชื่อว่า บ้านใดปลูกต้นพุทธรักษาไว้ประจำบ้าน จะช่วยปกป้องคุ้มครอง ไม่ให้มีเหตุร้ายหรืออันตราย เกิดแก่บ้านและผู้อาศัย เพราะพุทธรักษาเป็นพรรณไม้ที่เชื่อกันว่ามีพระเจ้าคุ้มครองรักษาให้มีความสงบสุข คือเป็นไม้มงคลนามนั่นเอง

ในทุก ๆ ปี คณะกรรมการได้จัดกิจกรรมประกาศเกียรติคุณพ่อตัวอย่าง หรือพ่อดีเด่น โดยกำหนดคุณสมบัติ คือ มีอายุ ๔๐ ปีขึ้นไป ส่งเสริมการศึกษาของบุตรธิดา นับถือศาสนาโดยเคร่งครัด งดเว้นอบายมุขทุกชนิด อุทิศตนเพื่อประโยชน์ต่อสาธารณชน และมีภรรยาเพียงคนเดียว และได้แนะนำกิจกรรมสำหรับลูกในวันพ่อ คือ ประดับธงชาติตามอาคารบ้านเรือน จัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หรือบำเพ็ญกุศล ทำบุญใส่บาตร เพื่ออุทิศส่วนกุศล และระลึกถึงพระคุณของพ่อ ซึ่งยังดำเนินการสืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน

ทั้งนี้ เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๖๐ ที่ผ่านมา รัฐบาลและประชาชนชาวไทยทั่วประเทศจัดพิธีทำบุญตักบาตรถวายพระราชกุศลพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร เนื่องในวันคล้ายวันเฉลิมพระชนมพรรษา วันชาติ และวันพ่อแห่งชาติ

บรรณานุกรมและภาพประกอบ

- ผศ.ดร.สมหมาย จันทรเรือง : บทความเรื่อง “วันชาติไทย” หนังสือพิมพ์มติชน วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐
- เว็บไซต์ไทยรัฐออนไลน์ <https://www.thairath.co.th/content/853400> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๐)
- เว็บไซต์ทีแอลซีไทยดอทคอม <http://www.tlcthai.com/education/history-of-thailand/4567.html> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๐)
- เว็บไซต์กรุงเทพธุรกิจ <http://www.bangkokbiznews.com/news/detail/740094> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๐)

นายอีพ จุมนนต์
นายกเนติบัณฑิตยสภา

ตำแหน่งปัจจุบัน ประธานศาลฎีกา
ประวัติการศึกษา

- นิติศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ ๒) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- เนติบัณฑิต สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา สมัยที่ ๒๘
- รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ปริญญานิติศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ประวัติการทำงาน

- ผู้ช่วยผู้พิพากษา รุ่นที่ ๒๐
- ผู้พิพากษาศาลจังหวัดทุ่งสง
- ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดเชียงใหม่
- ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดเชียงใหม่
- ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลแพ่ง
- ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา
- รองประธานศาลอุทธรณ์
- อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา
- ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกา
- ประธานศาลอุทธรณ์ภาค ๓
- ประธานศาลอุทธรณ์ภาค ๑
- รองประธานศาลฎีกา

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

- พ.ศ. ๒๕๓๓ ประถมาภรณ์มงกุฎไทย
- พ.ศ. ๒๕๓๖ ประถมาภรณ์ช้างเผือก
- พ.ศ. ๒๕๓๙ มหาวชิรมงกุฎ
- พ.ศ. ๒๕๔๔ มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก
- พ.ศ. ๒๕๔๘ เหรียญจักรพรรดิมาลา

นายรณฤกษ์ นิติศรณ์
อุปนายกเนติบัณฑิตยสภา คนที่ ๑

ตำแหน่งปัจจุบัน ประธานศาลอุทธรณ์
ประวัติการศึกษา

- นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง (รุ่นที่ ๑)
- เนติบัณฑิต สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา
- พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต (ทางพัฒนาสังคม) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ประวัติการทำงาน

- ทนายความ
- ผู้ช่วยผู้พิพากษา
- ผู้พิพากษาศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา
- ผู้พิพากษาศาลจังหวัดอุดรธานี
- ผู้พิพากษาศาลจังหวัดจันทบุรี
- ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดอำนาจเจริญ
- ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดกาฬสินธุ์
- ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดฉะเชิงเทรา
- ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดชลบุรี
- ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอาญา
- ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์
- ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ภาค ๕
- รองประธานศาลอุทธรณ์ภาค ๕
- ผู้พิพากษาศาลฎีกา
- ประธานศาลอุทธรณ์ภาค ๖
- ประธานแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในศาลฎีกา
- รองประธานศาลฎีกา

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

- มหาวชิรมงกุฎ (ม.ว.ม)
- มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก (ม.ป.ช.)

นายเอ็มซัย บุธวงศ์
อุปนายกเนติบัณฑิตยสภา คนที่ ๒

ตำแหน่งปัจจุบัน อัยการสูงสุด
ประวัติการศึกษา

- นิติศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ ๑) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- เนติบัณฑิต (เกียรตินิยม) สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา
- MASTER OF LAWS (HARVARD UNIVERSITY)
- นิติศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติการทำงาน

- พ.ศ. ๒๕๔๗ - ๒๕๕๑ เลขาธิการสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา
- พ.ศ. ๒๕๔๙ - ๒๕๕๐ อธิบดีอัยการ สำนักงานคดีล้มละลาย
- พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔ อธิบดีอัยการ สำนักงานคณะกรรมการอัยการ
- พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๖ อธิบดีอัยการ สำนักงานที่ปรึกษาทนายความผู้ตรวจการอัยการ
- พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๘ สำนักงานอัยการสูงสุด
- พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๕๘ สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ (สปช.)
- พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๐ รองอัยการสูงสุด
- พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๐ สมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ (สปท.)
- พ.ศ. ๒๕๕๘ - ปัจจุบัน กรรมการเนติบัณฑิตยสภา
- พ.ศ. ๒๕๕๘ - ปัจจุบัน กรรมการกรฤษฎีกา
- พ.ศ. ๒๕๖๐ - ปัจจุบัน กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- พ.ศ. ๒๕๖๐ - ปัจจุบัน กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการปฏิรูปตำรวจ

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

- มหาวชิรมงกุฏ (ม.ว.ม.)
- มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก (ม.ป.ช.)

นางเมกกี ไชโรส
เลขาธิการเนติบัณฑิตยสภา

ตำแหน่งปัจจุบัน ประธานศาลอุทธรณ์คดีชำนัญพิเศษ
ประวัติการศึกษา

- นิติศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับสอง) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาการบริหารงานยุติธรรม) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- เนติบัณฑิต สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา

ประวัติการทำงาน

- ผู้พิพากษาศาลจังหวัดสุรินทร์
- ผู้พิพากษาศาลจังหวัดนครนายก
- ผู้พิพากษาศาลแขวงพระนครเหนือ
- ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดภูเก็ต
- ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดอุบลราชธานี
- ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลแขวงนนทบุรี
- ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดนนทบุรี
- ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอาญา
- ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๔
- ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ภาค ๔
- ประธานแผนกคดีล้มละลายในศาลอุทธรณ์
- ประธานแผนกคดีผู้บริโภคในศาลอุทธรณ์
- ผู้พิพากษาศาลฎีกา
- ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกา

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

- มหาวชิรมงกุฏ (ม.ว.ม.)
- มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก (ม.ป.ช.)

การใช้หนังสือคำประกันธนาคารปลอม**

ข้อเท็จจริง

องค์การบริหารส่วนตำบล บ. ได้ทำสัญญาจ้าง บริษัท ท. จำกัด (บริษัทฯ) ก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้านแบบผิวดินขนาดกลาง ๖ โครงการ ตามสัญญาจ้าง และบริษัทฯ ได้ทำหนังสือคำประกันธนาคาร ก. จำกัด (มหาชน) จำนวน ๖ ฉบับ มาเป็นหลักประกันสัญญา ต่อมาองค์การบริหารส่วนตำบล บ. ตรวจสอบว่าหนังสือคำประกันธนาคารทั้ง ๖ ฉบับดังกล่าวเป็นเท็จ บริษัทฯ จึงขอเปลี่ยนหลักประกันสัญญาเป็นเงินสด

ข้อหาหรือ

จังหวัด น. จึงขอหารือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเปลี่ยนหลักประกันสัญญาซึ่งเป็นสาระสำคัญในเงื่อนไขแห่งสัญญาจ้างข้อ ๓^๑ จากหนังสือคำประกันธนาคาร ก. จำกัด (มหาชน) สาขาท่าพระ ที่ไม่ได้ออกโดยธนาคาร ก. จำกัด (มหาชน) โดยเปลี่ยนเป็นเงินสดแทนสามารถทำได้หรือไม่ อย่างไร

คำวินิจฉัย

สำนักงานอัยการสูงสุด มีความเห็นว่า บริษัทฯ ผู้รับจ้าง ได้นำหนังสือคำประกันธนาคารปลอมมาวางเป็นหลักประกันสัญญา และองค์การบริหารส่วนตำบล บ. หลงเชื่อว่าหนังสือคำประกันธนาคารดังกล่าวสามารถบังคับได้ตามกฎหมายจึงยินยอมเข้าทำสัญญาด้วย ถือได้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบล บ. ได้แสดงเจตนาเข้าทำสัญญาเพราะถูกกลฉ้อฉลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๙ มีผลทำให้สัญญาดังกล่าวตกเป็นโมฆียะ แต่ยังมีผลสมบูรณ์จนกว่าจะถูกบอกกล่าว ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบล บ. มีสิทธิบอกกล่าวหรือให้สัตยาบันได้ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๗๕ และมาตรา ๑๗๗ อีกทั้งการนำหนังสือคำประกันปลอมดังกล่าวมา คำประกันยังเป็นการผิดเงื่อนไขตามสัญญาข้อ ๓ ซึ่งเป็นสาระสำคัญ องค์การบริหารส่วนตำบล บ. จึงมีสิทธิบอกเลิกสัญญาจ้างได้ตามสัญญาข้อ ๕^๒ และเมื่อบอกเลิกสัญญาแล้ว องค์การบริหารส่วนตำบล บ. ก็มีสิทธิ

* อัยการจังหวัดประจำสำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานที่ปรึกษากฎหมาย สำนักงานอัยการสูงสุด

** สำนวนข้อหารือสำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานที่ปรึกษากฎหมาย เลขรับที่ ท.๑๙/๒๕๖๐

^๑ สัญญาจ้างข้อ ๓ หลักประกันการปฏิบัติตามสัญญา

ในขณะที่เข้าทำสัญญานี้ ผู้รับจ้างได้นำหลักประกันเป็นหนังสือคำประกันของ บมจ. ก. สาขาท่าพระ เลขที่ ลงวันที่ เป็นจำนวนเงิน มามอบไว้แก่ผู้ว่าจ้างเพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญานี้

^๒ สัญญาจ้างข้อ ๕ กำหนดเวลาแล้วเสร็จ และสิทธิของผู้ว่าจ้างในการบอกเลิกสัญญา

ผู้รับจ้างต้องเริ่มทำงานที่รับจ้างภายในวันที่ หรือผู้รับจ้างทำผิดสัญญาข้อใดข้อหนึ่ง ผู้ว่าจ้างมีสิทธิที่จะบอกเลิกสัญญานี้ได้....

บังคับตามสัญญาข้อ ๑๖^๓ได้ ทั้งนี้การที่จะเลือกใช้สิทธิบอกล้างหรือบอกเลิกสัญญา หรือไม่ใช้สิทธิทั้งสองอย่าง โดยปฏิบัติตามสัญญาต่อไป ก็เป็นดุลพินิจขององค์การบริหารส่วนตำบล บ. ที่จะพิจารณา โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ ในกรณีที่ต้ององค์การบริหารส่วนตำบล บ. เห็นควรไม่บอกล้างหรือไม่บอกเลิกสัญญา และประสงค์จะเปลี่ยนหลักประกันสัญญาเป็นเงินสด องค์การบริหารส่วนตำบล บ. ขอบที่จะแก้ไขสัญญาข้อ ๓ โดยปฏิบัติตามข้อ ๑๒๙ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม^๔

อนึ่ง การที่บริษัทฯ ผู้รับจ้าง นำหนังสือค้ำประกันปลอมมาวางเป็นหลักประกันในวันทำสัญญานั้น เห็นว่านอกจากจะเป็นการผิดสัญญาแล้วยังเป็นการทำละเมิดต่อองค์การบริหารส่วนตำบล บ. และเป็นการกระทำความผิดอาญาด้วย องค์การบริหารส่วนตำบล บ. ขอบที่จะร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีอาญากับบุคคลที่เกี่ยวข้องต่อไป

หมายเหตุ

๑. **ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๙** บัญญัติว่า “การแสดงเจตนาเพราะถูกกลฉ้อฉล

เป็นโมฆียะ” และในวรรคสอง บัญญัติว่า “การถูกกลฉ้อฉลที่จะเป็นโมฆียะตามวรรคหนึ่ง จะต้องถึงขนาดซึ่งถ้ามิได้มีกลฉ้อฉลดังกล่าว การอันเป็นโมฆียะนั้นคงจะมีได้กระทำให้ขึ้น” และในวรรคสามบัญญัติถึงกรณีกลฉ้อฉลกระทำโดยบุคคลภายนอกว่า “ถ้าคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งแสดงเจตนาเพราะถูกกลฉ้อฉลโดยบุคคลภายนอก การแสดงเจตนาอันนั้นจะเป็นโมฆียะต่อเมื่อคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้รู้หรือควรจะได้รู้ถึงกลฉ้อฉลนั้น”

ดังนั้น จึงพิเคราะห์กรณีการแสดงเจตนาเพราะถูกกลฉ้อฉลอันทำให้การแสดงเจตนาอันอาจตกเป็นโมฆียะหรือไม่เป็นโมฆียะได้ ดังนี้

(๑) การแสดงเจตนาเพราะถูกกลฉ้อฉล หมายถึง การแสดงเจตนาที่ได้มาเพราะมีการใช้อุบายหลอกลวงให้ผู้แสดงเจตนาทำนิติกรรม โดยผู้ใช้อุบายหลอกลวงนั้นได้กล่าวข้อความอันเป็นเท็จ หรือแก้งปกปิดความจริงเอาไว้เพื่อจะหลอกลวงให้ผู้แสดงเจตนาหลงเชื่อตามที่ได้หลอกลวง

(๒) ต้องเป็นกลฉ้อฉลถึงขนาด คือ ถ้าไม่มีกลฉ้อฉลก็จะไม่มีการแสดงเจตนาทำนิติกรรม (คำพิพากษาฎีกาที่ ๒๕๕๓/๒๕๒๕ - เป็นกรณีกลฉ้อฉลไม่ถึงขนาด)

(๓) กลฉ้อฉลที่เกิดจากบุคคลภายนอก - กรณีเกิดจากบุคคลภายนอกเป็นผู้กระทำ การแสดงเจตนา

^๓ สัญญาจ้างข้อ ๑๖ สิทธิของผู้ว่าจ้างภายหลังบอกเลิกสัญญา

ในกรณีที่ผู้ว่าจ้างบอกเลิกสัญญา ผู้ว่าจ้างอาจทำงานนั่นเองหรือว่าจ้างผู้อื่นให้ทำงานนั้นต่อจนแล้วเสร็จได้

ในกรณีดังกล่าว ผู้ว่าจ้างมีสิทธิรับหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาทั้งหมดหรือบางส่วนตามแต่จะเห็นสมควร นอกจากนั้นผู้รับจ้างจะต้องรับผิดชอบในค่าเสียหายซึ่งเป็นจำนวนเกินกว่าหลักประกันการปฏิบัติงาน และค่าเสียหายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น รวมทั้งค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นในการทำงานนั้นต่อให้แล้วเสร็จตามสัญญาและค่าใช้จ่ายในการควบคุมงานเพิ่ม (ถ้ามี) ซึ่งผู้รับจ้างจะหักเอาจากเงินประกันผลงานหรือจำนวนเงินใด ๆ ที่จะจ่ายให้แก่ผู้รับจ้างก็ได้

^๔ ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๑๒๙ กำหนดว่า “สัญญาหรือข้อตกลงเป็นหนังสือที่ได้ลงนามแล้วจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงมิได้ เว้นแต่การแก้ไขนั้นจะเป็นความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นหรือไม่ทำให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นต้องเสียประโยชน์ ทั้งนี้การแก้ไขสัญญาหรือข้อตกลงดังกล่าวจะต้องอยู่ภายในขอบข่ายของวัตถุประสงค์ของสัญญาหรือข้อตกลงด้วย โดยให้ถือปฏิบัติดังนี้

นั่นจะเป็นโมฆียะต่อเมื่อคุณกรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้รู้หรือควรได้รู้ถึงกลฉ้อฉลนั้น กรณีเป็นนิติกรรมสองฝ่าย แต่หากเป็นนิติกรรมฝ่ายเดียว ถ้าบุคคลภายนอกทำกลฉ้อฉล นิติกรรมเป็นโมฆียะทันที

(๔) ผลของการแสดงเจตนาเพราะถูกกลฉ้อฉล ทำให้การแสดงเจตนาเป็นโมฆียะ

(๕) การบอกล้างโมฆียะกรรมเพราะถูกกลฉ้อฉล ห้ามมิให้ยกเป็นข้อต่อสู้บุคคลภายนอกผู้กระทำการ โดยสุจริต (มาตรา ๑๖๐) ตามนี้ คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๕๒๒/๒๕๔๖ โจทก์เป็นเจ้าของที่ดิน แต่ให้ ผ. มีชื่อถือกรรมสิทธิ์แทน แม้จำเลยที่ ๑ จะหลอกลวงฉ้อฉล โจทก์และ ผ. จนโจทก์และ ผ. ตกลงทำสัญญาซื้อขายและโอนกรรมสิทธิ์ให้จำเลยที่ ๑ อันทำให้นิติกรรมตกเป็นโมฆียะ และโจทก์บอกล้างแล้วก็ตาม แต่จำเลยที่ ๒ ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกรับซื้อฝากที่ดินพิพาทไว้จากจำเลยที่ ๑ โดยสุจริตและมีค่าตอบแทน การที่ภายหลังโจทก์ไปขอไถ่ถอนที่ดินพิพาทคืนจากจำเลยที่ ๒ ในขณะที่ยังไม่ครบกำหนดที่จำเลยที่ ๑ จะไปไถ่ถอนคืนจากจำเลยที่ ๒ ได้ตามสัญญา และจำเลยที่ ๒ ไม่ยอมให้โจทก์ไถ่ถอน โจทก์ก็ไม่อาจยกเอาเหตุกลฉ้อฉลต่อโจทก์และ ผ. อันทำให้นิติกรรมเป็นโมฆียะที่โจทก์ได้บอกล้างแล้วขึ้นต่อสู้จำเลยที่ ๒ ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกผู้กระทำการโดยสุจริตและได้ที่ดินพิพาทมาโดยมีค่าตอบแทนก่อนมีการบอกล้างโมฆียกรรมได้ตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๖๐ ประกอบมาตรา ๑๓๒๙

(๖) ถ้าเป็นการใช้อุบายหลอกลวงให้ผู้แสดงเจตนาสำคัญผิดในลักษณะของนิติกรรมหรือสำคัญผิดในทรัพย์สินที่เป็นวัตถุแห่งนิติกรรม หรือสำคัญผิดในสิ่งที่เป็นสาระสำคัญของนิติกรรม ถ้ามองจากแง่ของการแสดงเจตนาเพราะถูกกลฉ้อฉล การแสดงเจตนาเป็นเพียงโมฆียะ แต่ถ้ามองจากแง่ของการแสดงเจตนาเพราะสำคัญผิดในลักษณะของนิติกรรมหรือเป็นสิ่งซึ่งเป็นสาระสำคัญของนิติกรรม การแสดงเจตนาไม่ใช้เพียงโมฆียะ แต่จะเป็นโมฆะ ซึ่งแนววินิจฉัยของศาลฎีกามักออกในทางให้นิติกรรมเป็นโมฆะ เช่น

คำพิพากษาฎีกาที่ ๖๑๐๓/๒๕๔๕ โจทก์ตกลงขายที่ดินให้แก่จำเลยที่ ๑ โดยสำคัญผิดในราคาที่ดิน เพราะถูกนายหน้าหลอกลวง ซึ่งจำเลยที่ ๑ รู้หรือควรจะได้รู้ถึงการหลอกลวงดังกล่าว การที่โจทก์สำคัญผิดในเรื่องราคาทรัพย์สินที่ตกลงซื้อขายกัน แม้มิใช่สำคัญผิดในลักษณะของนิติกรรมหรือตัวบุคคลซึ่งเป็นคุณกรณีหรือทรัพย์สินที่เป็นวัตถุแห่งนิติกรรม แต่ราคาทรัพย์สินที่ตกลงซื้อขายกันย่อมมีความสำคัญมากพอกับตัวทรัพย์สินซึ่งเป็นวัตถุแห่งนิติกรรม จึงถือว่าโจทก์แสดงเจตนาทำนิติกรรมโดยสำคัญผิดในสิ่งซึ่งเป็นสาระสำคัญของนิติกรรมตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๕๖ เมื่อนิติกรรมซื้อขายที่ดินเกิดจากการแสดงเจตนาโดยสำคัญผิดในสิ่งซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งนิติกรรมและเกิดจากกลฉ้อฉลในขณะเดียวกัน แต่ผลทางกฎหมายต่างกันกล่าวคือ นิติกรรมที่เกิดจากการแสดงเจตนาโดยสำคัญผิดในสิ่งซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งนิติกรรมมีผลเป็นโมฆะตามมาตรา ๑๕๖ แต่นิติกรรมที่เกิดจากการแสดงเจตนาเพราะถูกกลฉ้อฉลมีผลเป็นโมฆียะตามมาตรา ๑๕๙ จึงต้องถือว่านิติกรรมเป็นโมฆะ เพราะเป็นผลดีต่อผู้แสดงเจตนาทำนิติกรรมโดยบกพร่องยิ่งกว่าเป็นโมฆียะ

๒. ตัวอย่างคำพิพากษาฎีกาเกี่ยวกับการแสดงเจตนาทำนิติกรรมเพราะถูกกลฉ้อฉล เช่น คำพิพากษาฎีกาที่ ๗๓๙๔-๗๓๙๕/๒๕๕๐ โจทก์จดทะเบียนโอนขายที่ดินให้แก่จำเลยที่ ๑ เพราะหลงเชื่อตามที่จำเลยที่ ๑ หลอกลวงว่าได้โอนเงินค่าที่ดินเข้าบัญชีเงินฝากของบุตรโจทก์แล้ว เป็นเรื่องที่โจทก์แสดงเจตนาทำนิติกรรมเพราะถูกจำเลยที่ ๑ ใช้กลฉ้อฉล หากโจทก์ทราบความจริงว่ายังไม่มีการโอนเงินเข้าบัญชีการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินให้แก่จำเลยที่ ๑ ก็คงจะมีได้กระทำให้ขึ้น สัญญาซื้อขายที่ดินระหว่างโจทก์และจำเลยที่ ๑ จึงตกเป็นโมฆียะตามมาตรา ๑๕๙ โจทก์มีสิทธิบอกล้างได้ตามมาตรา ๑๗๕ (๓) เท่านั้น สัญญาจึงไม่ตกเป็นโมฆะ หากโจทก์แสดงเจตนาโดยสำคัญผิดในลักษณะของนิติกรรมหรือตัวบุคคลซึ่งเป็น

คูกรณีแห่งนิติกรรมหรือทรัพย์สินซึ่งเป็นวัตถุแห่งนิติกรรม อันจะถือว่าเป็นการแสดงเจตนาโดยสำคัญผิดในสิ่งซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งนิติกรรมซึ่งจะมีผลให้นิติกรรมเป็นโมฆะตามมาตรา ๑๕๖

๓. การแสดงเจตนาเพราะถูกกลฉ้อฉลซึ่งตกเป็นโมฆียะตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๕๙ นั้น ผู้แสดงเจตนาเพราะถูกกลฉ้อฉลนั้นอาจให้สัตยาบันหรือบอกล้างนิติกรรมอันเป็นโมฆียะนั้นได้ (คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๑๙/๒๕๑๙) สำหรับการให้สัตยาบันนิติกรรมที่เป็นโมฆียะ เป็นไปตามบทบัญญัติแห่ง ป.พ.พ. มาตรา ๑๗๕ มาตรา ๑๗๗ มาตรา ๑๗๘ และมาตรา ๑๗๙

สำหรับการบอกล้างโมฆียะกรรมนั้น ก็เป็นไปตามบทบัญญัติแห่ง ป.พ.พ. มาตรา ๑๗๕ มาตรา ๑๗๖ มาตรา ๑๗๗ และมาตรา ๑๘๑ ซึ่ง**มาตรา ๑๘๑** ได้บัญญัติถึงกำหนดเวลาในการบอกล้างโมฆียะกรรมว่า **“โมฆียะกรรมนั้นจะบอกล้างมิได้เมื่อพ้นกำหนด ๑ ปี นับแต่เวลาที่อาจให้สัตยาบันได้ หรือเมื่อพ้นเวลา ๑๐ ปี นับแต่ได้ทำนิติกรรมอันเป็นโมฆียะนั้น”** (คำพิพากษาฎีกาที่ ๘๕๑๕/๒๕๓๘)

๔. สำหรับในประเด็นการใช้เอกสารปลอมในการประกวดราคาโครงการก่อสร้างของหน่วยงานของรัฐนั้น สำนักงานอัยการสูงสุดก็ได้เคยวินิจฉัยไว้ในทำนองเดียวกันใน**สำนวนข้อหารือที่ ท.๗๐/๒๕๕๗** ว่า “ที่เทศบาลฯ ตัดสินให้บริษัทฯ ชนะการประกวดราคา

และทำสัญญาจ้างกับบริษัทฯ นั้น ก็เนื่องจากบริษัทฯ ใช้หนังสือรับรองผลงานซึ่งเป็นเอกสารปลอมไปยื่นเพื่อแสดงว่าบริษัทฯ มีคุณสมบัติที่จะเข้าประกวดราคา ซึ่งหากไม่มีเอกสารปลอมดังกล่าวไปแสดง เทศบาลฯ ก็จะไม่ตัดสินให้บริษัทฯ ชนะการประกวดราคาและไม่ทำสัญญาจ้างกับบริษัทฯ การกระทำของบริษัทฯ จึงเป็นการทำกลฉ้อฉลและทำให้สัญญาจ้างตกเป็นโมฆียะตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๕๙ สำหรับสัญญาซึ่งตกเป็นโมฆียะนั้นยังมีผลสมบูรณ์จนกว่าจะถูกบอกล้างแล้ว จึงจะเป็นโมฆะเสียเปล่ามาแต่ต้น สำหรับการใช้สิทธิบอกล้างนั้น เทศบาลฯ มีสิทธิบอกล้างได้ภายใน ๑ ปี นับแต่เวลาที่อาจให้สัตยาบัน ในกรณีนี้คือ นับแต่เวลาที่เทศบาลฯ ทราบว่า บริษัทฯ ยื่นหนังสือรับรองผลงานเป็นเอกสารปลอม....”

นอกจากนี้ ยังมี**สำนวนข้อหารือที่ ท.๑๐๓/๒๕๕๗** ซึ่งวินิจฉัยว่าการที่ผู้รับจ้างใช้หนังสือคำรับประกันปลอม อันเป็นการใช้เอกสารปลอมเพื่อประกอบการทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐนั้น เป็นการปฏิบัติผิดสัญญาจ้างข้อ... และข้อ... ซึ่งเป็นสาระสำคัญ หน่วยงานของรัฐย่อมมีสิทธิบอกเลิกสัญญา และการกระทำของผู้รับจ้างดังกล่าวยังเป็นการทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐด้วย หากหน่วยงานของรัฐได้รับความเสียหายใด ๆ ย่อมสามารถเรียกร้องให้ผู้รับจ้างรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนได้

ต่อจากหน้า ๑๕

เปิด...ฎีกาเด่น

แต่ศาลฎีกามีได้พิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยในความผิดฐานพยายามฆ่าโจทก์ร่วม น่าจะเป็นเพราะประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๑๒ ที่บัญญัติว่า “คดีที่จำเลยอุทธรณ์คำพิพากษาที่ให้ลงโทษ ห้ามมิให้ศาลอุทธรณ์พิพากษาเพิ่มเติมโทษจำเลย เว้นแต่โจทก์จะได้อุทธรณ์ในทำนองนั้น” ซึ่งเป็นบัญญัติในภาค ๔ อุทธรณ์และฎีกา ลักษณะที่ ๒ การพิจารณา คำพิพากษาและคำสั่งชั้นอุทธรณ์ ที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๕ บัญญัติว่า “ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการพิจารณา และว่าด้วยคำพิพากษาและ

คำสั่งชั้นอุทธรณ์มาบังคับใช้ในชั้นฎีกาโดยอนุโลม เว้นแต่ห้ามมิให้ทำความเห็นแย้ง” ดังนั้น ศาลฎีกาจึงไม่อาจปรับบทลงโทษจำคุกจำเลยในความผิดฐานพยายามฆ่าโจทก์ร่วม ซึ่งเป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทกับความผิดฐานพยายามฆ่านาย อ. โดยพลาด เนื่องจากโจทก์ไม่ได้ฎีกามีแต่จำเลยฝ่ายเดียวที่ฎีกา เพราะเป็นการเพิ่มเติมโทษจำเลยต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๑๒ ประกอบมาตรา ๒๒๕ ดังที่กล่าวไว้ในข้างต้น

คำพิพากษาศาลฎีกาที่น่าสนใจ

ผศ.ดร.สมหมาย จันทรเรือง*

“ฟ้องซ้อนในศาลแรงงาน”

คดีแรงงานมีประเด็นปัญหาเกี่ยวข้องกับหลายเรื่อง เช่น การบังคับใช้สัญญา ค่าจ้าง วันหยุดพักผ่อน ค่าชดเชย หรือ เบี้ยเลี้ยง เป็นต้น ทำให้เกิดกรณีฟ้องซ้อนในคดีแรงงาน ซึ่งอยู่ภายใต้บทบัญญัติของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ดังนี้

มาตรา ๑๗๓ เมื่อศาลได้รับคำฟ้องแล้ว ให้ศาลออกหมายส่งสำเนาคำฟ้องให้แก่จำเลยเพื่อแก้คดี และภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันยื่นคำฟ้อง ให้โจทก์ร้องขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อให้ส่งหมายนั้น

นับแต่เวลาที่ไต่ยื่นคำฟ้องแล้ว คดีนั้นอยู่ในระหว่างพิจารณาและผลแห่งการนี้

(๑) ห้ามไม่ให้โจทก์ยื่นคำฟ้องเรื่องเดียวกันนั้นต่อศาลเดียวกันหรือต่อศาลอื่น และ

(๒) ถ้ามีเหตุเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในพฤติการณ์อันเกี่ยวข้องการยื่นฟ้องคดีต่อศาลที่มีเขตศาลเหมือนคดีนั้น เช่น การเปลี่ยนแปลงภูมิลำเนาของจำเลย การเปลี่ยนแปลงเช่นว่านี้ หากตัดอำนาจศาลที่รับฟ้องคดีไว้ในอันที่จะพิจารณาและชี้ขาดตัดสินคดีนั้นไม่

สาระสำคัญของการฟ้องซ้อน คือ

๑. ศาลได้รับฟ้องแล้ว คดีอยู่ในระหว่างพิจารณา
๒. โจทก์ยื่นคำฟ้องเรื่องเดียวกัน
๓. ต่อศาลเดียวกันหรือต่อศาลอื่น
๔. โจทก์กับจำเลยเป็นคู่ความรายเดียวกัน

การฟ้องซ้อนที่เกิดขึ้นในศาลแรงงาน มีคำพิพากษาศาลฎีกาที่น่าสนใจ คือคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๕๐๗-๔๕๑๑/๒๕๕๙ สรุปประเด็นสำคัญได้ดังนี้

โจทก์รวมห้าคนฟ้องว่า จำเลยจ้างโจทก์ทั้งห้าทำงานเป็นลูกจ้าง เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๒ ต่อมาในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๖ จำเลยเลิกจ้างโจทก์ทั้งห้าโดยไม่จ่ายค่าจ้างและไม่ให้โจทก์ทั้งห้าทำงานโดยไม่แจ้งเหตุผลในการเลิกจ้าง โจทก์ทั้งห้าไม่ได้กระทำความผิด ไม่มีการบอกกล่าวล่วงหน้าและไม่มีเหตุผลสมควร จึงเป็นการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรม ขอให้บังคับจำเลยชำระค่าจ้าง ค่าจ้างสำหรับวันหยุดพักผ่อนประจำปี ค่าชดเชย พร้อมดอกเบี้ยและเงินเพิ่ม ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าจ้างแทน

การบอกกล่าวล่วงหน้า ค่าเสียหายจากการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรมพร้อมดอกเบี้ยและออกหนังสือรับรองการทำงานให้แก่โจทก์ทั้งห้า

จำเลยทุกสำนวนให้การว่า เดิมโจทก์ทั้งห้าเป็นลูกจ้างของจำเลย แต่เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ โจทก์ที่ ๑ ตกลงทำสัญญาความร่วมมือและบริการ (Cooperation & Service Contract) กับจำเลย ซึ่งโจทก์ที่ ๑ ในสัญญาดังกล่าวเรียกว่า “ซีทีแอล” โดยตัวโจทก์ที่ ๑ ในฐานะเจ้าของตกลงที่จะไปจัดตั้งนิติบุคคลขึ้นในสาธารณรัฐแอฟริกาใต้และสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี เพื่อทำธุรกิจร่วมกับจำเลย โจทก์ที่ ๑ เป็นผู้ชักนำโจทก์ที่ ๒ ถึงที่ ๕ เข้ามาทำงาน โดยโจทก์ที่ ๒ ถึงที่ ๕ ทำงานให้แก่โจทก์ที่ ๑ มาโดยตลอด สัญญาดังกล่าวกำหนดให้โจทก์ที่ ๑ มีหน้าที่ในการบริหารจัดการจะดำเนินกิจการของหน่วยธุรกิจในต่างประเทศ ว่าจ้างและบริหารบุคลากรของหน่วยธุรกิจ จ่ายค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานและเงินเดือนในสาธารณรัฐแอฟริกาใต้และสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี จ่ายค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานและเงินเดือนของบุคลากรของหน่วยธุรกิจที่ได้รับการว่าจ้างในราชอาณาจักรไทยตามใบแจ้งหนี้ของจำเลย จึงถือว่าโจทก์ที่ ๑ แยกตัวออกไปประกอบกิจการตามสัญญาความร่วมมือและบริการดังกล่าวแล้ว โจทก์ทั้งห้าไม่ได้ทำงานให้แก่จำเลยตามสัญญาจ้างแรงงาน จำเลยจึงไม่มีภาระในการชำระค่าจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้า ค่าชดเชยและค่าเสียหายจากการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรมพร้อมดอกเบี้ยให้แก่โจทก์ทั้งห้าตามคำฟ้อง จำเลยไม่เคยจงใจฉีchnัดชำระหนี้ อันจะเป็นสาเหตุให้โจทก์ทั้งห้ามีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากจำเลยในอัตราร้อยละ ๑๕ ของเงินที่ค้างจ่ายทุกระยะเวลา ๗ วัน ตามคำฟ้อง ฟ้องของโจทก์ที่ ๑ ในคดีนี้เป็นฟ้องในเรื่องเดียวกันกับในคดีหมายเลขดำที่ กค.๘๐/๒๕๕๖ ของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง จึงเป็นการฟ้องซ้อนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งขอให้งดฟ้องของโจทก์ทั้งห้า

ศาลแรงงานกลางพิพากษาให้จำเลยชำระค่าจ้างและค่าจ้างสำหรับวันหยุดพักผ่อนประจำปีพร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๑๕ ต่อปี กับค่าเบี้ยเลี้ยงพร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี

* ผู้ช่วยอธิการบดี และคณบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม

นับแต่วันผิมนัดจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ทั้งห้า คำขออื่นให้ยก

โจทก์ทั้งห้าและจำเลยอุทธรณ์ต่อศาลฎีกา

ศาลฎีกาแผนกคดีแรงงานวินิจฉัย ข้อเท็จจริงว่า โจทก์ทั้งห้าเป็นลูกจ้างของจำเลยอยู่แต่เดิม โจทก์ที่ ๑ กับจำเลยทำสัญญาความร่วมมือและบริการ (Cooperation & Service Contract) เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ซึ่งโจทก์ที่ ๑ ในสัญญาดังกล่าวเรียกว่า “ซีทีแอล” ตกลงที่จะไปจัดตั้งนิติบุคคลขึ้นในสาธารณรัฐแอฟริกาใต้และสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีเพื่อทำธุรกิจร่วมกับจำเลย มิใช่การตกลงเลิกสัญญาจ้างแรงงานเดิมระหว่างโจทก์ที่ ๑ กับจำเลย และโจทก์ที่ ๒ ถึงที่ ๕ กับจำเลยโจทก์ทั้งห้าจึงยังคงเป็นลูกจ้างของจำเลยอยู่ตามสัญญาจ้างแรงงาน ยังไม่พ้นสภาพจากการเป็นลูกจ้างของจำเลย ในวันที่ทำสัญญาความร่วมมือและบริการ ทั้งต่อมาโจทก์ทั้งห้าและจำเลยก็ไม่เคยบอกเลิกสัญญาจ้างแรงงานระหว่างกัน จำเลยไม่ได้เลิกจ้างโจทก์ทั้งห้าในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๖

คดีมีปัญหาคือวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของจำเลยประการแรกว่า ฟ้องของโจทก์ที่ ๑ คดีนี้เป็นฟ้องซ้อนกับคดีหมายเลขดำที่ กค.๘๐/๒๕๕๖ ของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางหรือไม่ เห็นว่า แม้ในคดีดังกล่าวกับคดีนี้ โจทก์ที่ ๑ กับจำเลยจะเป็นคู่ความรายเดียวกัน แต่คดีที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางมีมูลมาจากสัญญาความร่วมมือและบริการฉบับลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ กับหนังสือแก้ไขสัญญาความร่วมมือและบริการฉบับลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ ที่ขอให้บังคับจำเลยชำระเงินจำนวน ๖๕,๒๘๑,๑๖๒.๖๑ บาท ส่วนคดีนี้โจทก์ที่ ๑ อ้างมูลสัญญาจ้างแรงงานฟ้องบังคับให้จำเลยชำระค่าจ้างค่าจ้างสำหรับวันหยุดพักผ่อนประจำปี ค่าชดเชยพร้อมดอกเบี้ยและเงินเพิ่มกับค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าจ้างแทน การบอกกล่าวล่วงหน้า และค่าเสียหายจากการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรมพร้อมดอกเบี้ย คดีทั้งสองดังกล่าวจึงมิใช่การฟ้องในเรื่องเดียวกัน มิใช่ฟ้องซ้อนอันเป็นการต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๗๓ วรรคสอง (๑) ประกอบพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๓๑

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของโจทก์ทั้งห้าประการแรกว่า โจทก์ทั้งห้ามีสิทธิได้รับค่าชดเชย ค่าจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้า ค่าเสียหายจากการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรมหรือไม่ เพียงใดเห็นว่า เงินต่าง ๆ ดังกล่าวโจทก์ทั้งห้าจะได้รับต่อเมื่อจำเลยเลิกจ้าง โจทก์ทั้งห้าตั้งนี้เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ตาม

คำพิพากษาศาลแรงงานกลางแล้วว่าจำเลยไม่ได้เลิกจ้างโจทก์ทั้งห้า โจทก์ทั้งห้าจึงไม่มีสิทธิได้รับค่าชดเชย ค่าจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้า และค่าเสียหายจากการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรมพร้อมดอกเบี้ย และเงินเพิ่มตามกฎหมายจากจำเลยอุทธรณ์ของโจทก์ทั้งห้าฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของโจทก์ทั้งห้าประการสุดท้ายว่า โจทก์ทั้งห้ามีสิทธิเรียกเงินเพิ่มร้อยละ ๑๕ ทุกระยะเวลา ๗ วันหรือไม่ เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๙ วรรคสอง นายจ้างต้องเสียเงินเพิ่มให้แก่ลูกจ้างร้อยละ ๑๕ ทุกระยะเวลา ๗ วัน ต่อเมื่อนายจ้างจงใจไม่จ่ายเงินตามวรรคหนึ่งโดยปราศจากเหตุผลอันสมควร ข้อเท็จจริงตามสัญญาความร่วมมือและบริการเอกสารหมายเลข ๕ ข้อ ๕ ซึ่งสอดคล้องกับงานนำสืบของจำเลยได้ความว่า โจทก์ที่ ๑ มีหน้าที่จัดหาค่าใช้จ่ายในการดำเนินการและเงินเดือนของบุคลากรปฎิบัติ (หน่วยธุรกิจสำหรับโครงการขนส่งและจำหน่ายระหว่างประเทศ) ที่ได้รับการว่าจ้างในราชอาณาจักรไทยตามใบแจ้งหนี้ที่จำเลยส่งให้ ในทางปฏิบัติโจทก์ที่ ๑ จะโอนเงินเดือนให้จำเลยเพื่อจ่ายแก่ลูกจ้างทั้งหลาย ดังนี้ตามข้อเท็จจริงดังกล่าว ย่อมทำให้จำเลยเข้าใจและมีมูลที่จะอ้างได้ว่า การที่จำเลยไม่จ่ายค่าจ้างและเงินต่าง ๆ ให้โจทก์ทั้งห้าก็เนื่องจากโจทก์ที่ ๑ ไม่ส่งเงินมาให้ตามข้อตกลงนั่นเอง กรณีถือไม่ได้ว่าจำเลยจงใจไม่จ่ายค่าจ้างและเงินต่าง ๆ โดยปราศจากเหตุผลอันสมควรตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๙ วรรคสอง จำเลยจึงไม่ต้องเสียเงินเพิ่มในอัตราร้อยละ ๑๕ ของเงินค่าจ้างทุกระยะเวลา ๗ วัน ตามฟ้องอุทธรณ์ของโจทก์ทั้งห้าฟังไม่ขึ้น

ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้

แม้โจทก์กับจำเลยเป็นคู่ความรายเดียวกันในคดีก่อน โดยคดีก่อนมีมูลจากสัญญาความร่วมมือและบริการ (Cooperation & Service Contract) ที่ขอให้บังคับจำเลยชำระเงิน ส่วนคดีนี้ (คดีหลัง) โจทก์ที่ ๑ อ้างมูลสัญญาจ้างแรงงาน ฟ้องบังคับให้จำเลยชำระค่าจ้าง ค่าจ้างสำหรับวันหยุดพักผ่อนประจำปี ค่าชดเชยพร้อมดอกเบี้ยและเงินเพิ่มกับเบี้ยเลี้ยง ค่าจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้า และค่าเสียหายจากการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรมพร้อมดอกเบี้ย คดีทั้งสองมิใช่การฟ้องในเรื่องเดียวกัน จึงไม่ใช่ฟ้องซ้อนอันเป็นการต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๗๓ วรรคสอง (๑) ประกอบพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๓๑

เข้า...ฎีกาเดิน

รังสิชัย บรรณกจิวิจารณ์*
มนต์ชัย ชนิทรลีลา**

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๐๘/๒๕๕๔

พนักงานอัยการจังหวัด ส.

นาย จ.

นาย ว.

โจทก์

โจทก์ร่วม

จำเลย

ป.วิ.อ. มาตรา ๑๙๒, ๑๙๕ วรรคสอง, ๒๒๕

ป.อ. มาตรา ๖๐, ๘๐, ๒๘๘, ๓๙๑

โจทก์บรรยายฟ้องว่าจำเลยใช้อาวุธปืนของกลางยิงผู้เสียหายโดยเจตนาฆ่าแต่ผู้เสียหายหลบหลีกได้ทันจึงไม่ถึงแก่ความตาย และมีคำขอให้ลงโทษจำเลยฐานพยายามฆ่าผู้เสียหายด้วย แต่พยานหลักฐานของโจทก์ฟังไม่ได้ว่าจำเลยใช้อาวุธปืนของกลางยิงผู้เสียหาย คงฟังได้แต่เพียงว่าจำเลยชกต่อยผู้เสียหายซึ่งจำเลยนำสืบรับข้อเท็จจริงนี้จำเลยจึงไม่มีความผิดฐานพยายามฆ่าผู้เสียหาย แต่มีความผิดฐานทำร้ายร่างกายผู้เสียหาย ทางนำสืบของโจทก์ไม่ได้ความว่าผู้เสียหายได้รับอันตรายแก่กาย การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดฐานทำร้ายผู้อื่นโดยไม่ถึงกับเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายตาม ป.อ. มาตรา ๓๙๑ แต่โจทก์มิได้บรรยายฟ้องและมีคำขอให้ลงโทษจำเลยในความผิดฐานนี้จึงไม่อาจพิพากษาลงโทษจำเลยในความผิดฐานนี้ได้เพราะจะเป็นการพิพากษาเกินคำขอหรือที่มีได้กล่าวในฟ้องซึ่งต้องห้ามตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๙๒ วรรคหนึ่ง นอกจากนี้การที่จำเลยใช้อาวุธปืนของกลางยิงโจทก์ร่วม กระสุนปืนถูกโจทก์ร่วมและยังทะลุพลาดถูก อ. ด้วยนั้น การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดฐานพยายามฆ่า อ. โดยพลาดซึ่งโจทก์ได้บรรยายฟ้องมาด้วย การที่ศาลล่างทั้งสองมิได้พิพากษายกฟ้องโจทก์ขอหาพยายามฆ่าผู้เสียหายและมิได้พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดฐานพยายามฆ่า อ. โดยพลาดจึงไม่ชอบปัญหานี้แม้ไม่มีคู่ความฎีกา แต่เป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยและแก้ไขให้ถูกต้องได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๙๕ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๒๒๕

จากฎีกาข้างต้นเป็นตัวอย่างเรื่องการบรรยายฟ้องของโจทก์ในคดีอาญา ซึ่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘ บัญญัติไว้ว่า “ฟ้องต้องทำเป็นหนังสือและมี (๑) ชื่อศาลและวันเดือนปี.....(๕) การกระทำทั้งหลายที่อ้างว่าจำเลยได้กระทำผิด.....(๖) อ้างมาตราในกฎหมายซึ่งบัญญัติว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นความผิด.....” และยังไปเกี่ยวข้องกับมาตรา ๑๙๒ วรรคหนึ่งที่บัญญัติว่า “ห้ามมิให้พิพากษาหรือสั่ง เกินคำขอหรือที่มีได้กล่าวในฟ้อง.....” ที่ศาลต้องนำมาปรับใช้ในขณะพิพากษาว่าเป็นการพิพากษาเกินคำขอหรือที่มีได้กล่าวในฟ้อง ซึ่งเป็นการต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๙๒ วรรคหนึ่ง หรือไม่

คดีนี้ โจทก์ฟ้องว่าจำเลยใช้อาวุธปืนยิงพยายามฆ่าผู้เสียหาย แล้วใช้อาวุธปืนยิงพยายามฆ่าโจทก์ร่วมแต่กระสุนปืนถูกต้นแขนซ้ายของโจทก์ร่วมแล้วทะลุพลาดไปถูกหน้าอกและลำคอของนาย อ. ทำให้โจทก์ร่วมและนาย อ. ได้รับอันตรายสาหัส

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๘ ประกอบมาตรา ๘๐, ๓๗๑ พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ มาตรา ๗, ๘ ทวิ วรรคหนึ่ง, ๗๒ วรรคหนึ่ง, ๗๒ ทวิ วรรคสอง การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ ฐานพยายามฆ่าผู้อื่น จำคุก ๑๓ ปี ๔ เดือน ฐานมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุก ๑ ปี และฐานพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบ

* ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ (น.บ.ท. ๓๘๘)

** ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลแรงงานกลาง (น.บ.ท. ๔๒)

อนุญาตและโดยไม่มีเหตุสมควร เป็นการกระทำความผิดเป็น ความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติ อาวุธปืนฯ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวล กฎหมายอาญา ๙๐ จำคุก ๖ เดือน รวมจำคุก ๑๔ ปี ๑๐ เดือน จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นจับกุม เป็นประโยชน์แก่การ พิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสี่ตามประมวล อาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๑๐ ปี ๑๓ เดือน ๑๕ วัน ธิษของ กลาง

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๙ พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกฟ้องโจทก์ สำหรับข้อหาพาอาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะ โดยไม่มีเหตุสมควรตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๗๑ นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

จำเลยฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า “...พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้น ฟังได้ว่า ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง ระหว่างที่ โจทก์ร่วม กับนาย จ. ผู้เสียหายชกต่อยต่อสู้กับจำเลยและพวก มีคนร้ายใช้อาวุธปืนของกลางซึ่งไม่มีเครื่องหมายทะเบียนของ เจ้าพนักงานประทับยิง ๑ นัด กระสุนปืนถูกต้นแขนซ้ายของ โจทก์ร่วมแล้วทะลุพลาดไปถูกหน้าอกและลำคอของนาย อ. น้องของจำเลย เป็นเหตุให้โจทก์ร่วมและนาย อ. ได้รับอันตราย สาหัส สำหรับความผิดฐานมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ ได้รับใบอนุญาตและพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือ ทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาตนั้น ศาลอุทธรณ์ภาค ๙ พิพากษายืนตามศาลชั้นต้นและให้ลงโทษจำคุกจำเลยกระห พละไม่เกินห้าปีมานั้น เมื่อจำเลยฎีกาในความผิดฐานดังกล่าวว่า ขณะเกิดเหตุจำเลยไม่มีอาวุธปืนและพกพาอาวุธปืน ฎีกาของ จำเลยจึงเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ต้องห้ามฎีกาตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๑๘ วรรค หนึ่ง ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า จำเลยเป็นคนร้ายที่ชกต่อยผู้เสียหาย และใช้อาวุธปืนยิงโจทก์ร่วมแล้วกระสุนปืนถูกต้นแขนซ้ายของ โจทก์ร่วมแล้วทะลุพลาดไปถูกหน้าอกและลำคอของนาย อ. ด้วย ทำให้โจทก์ร่วมและนาย อ. ได้รับอันตรายสาหัส การที่ จำเลยใช้อาวุธปืนซึ่งมีอำนาจร้ายแรงยิงโจทก์ร่วมในระยะใกล้ จำเลยย่อมเล็งเห็นผลได้ว่ากระสุนปืนที่จำเลยยิงอาจถูกโจทก์ ร่วมถึงแก่ความตายได้หากถูกอวัยวะสำคัญ การกระทำของ จำเลยจึงเป็นการกระทำโดยมีเจตนาฆ่าโจทก์ร่วม จำเลยลงมือ กระทำความผิดไปตลอดแล้ว แต่การกระทำไม่บรรลุผล จำเลย

จึงมีความผิดฐานพยายามฆ่าโจทก์ร่วม หลังจากนั้นศาลฎีกาได้ พิจารณาในปัญหาข้อกฎหมาย ขอแยกอธิบายเป็นข้อ ๆ ดังนี้

(๑) ประการแรก ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า การที่โจทก์ บรรยายฟ้องว่าจำเลยใช้อาวุธปืนของกลางยิงผู้เสียหายโดย เจตนาฆ่า แต่ผู้เสียหายหลบหลีกได้ทันจึงไม่ถึงแก่ความตาย และมีคำขอให้ลงโทษจำเลยฐานพยายามฆ่าผู้เสียหายด้วย แต่ พยานหลักฐานของโจทก์ฟังไม่ได้ว่าจำเลยใช้อาวุธปืนของกลาง ยิงผู้เสียหาย คงฟังได้แต่เพียงว่าจำเลยชกต่อยผู้เสียหายซึ่ง จำเลยนำสืบรับข้อเท็จจริงนี้ จำเลยจึงไม่มีความผิดฐาน พยายามฆ่าผู้เสียหาย แต่มีความผิดฐานทำร้ายร่างกายผู้เสีย หาย ทางนำสืบของโจทก์ไม่ได้ความว่าผู้เสียหายได้รับอันตราย แก่กาย การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดฐานทำร้ายผู้อื่น โดยไม่ถึงกับเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายตามประมวล กฎหมายอาญา มาตรา ๓๙๑ แต่โจทก์มิได้บรรยายฟ้องและมี คำขอให้ลงโทษจำเลยในความผิดฐานนี้ จึงไม่อาจพิพากษา ลงโทษจำเลยในความผิดฐานนี้ได้เพราะจะเป็นการพิพากษา เกินคำขอหรือที่มีได้กล่าวในฟ้องซึ่งต้องห้ามตามประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๙๒ วรรคหนึ่ง

(๒) ประการที่ ๒ ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า การที่จำเลยใช้ อาวุธปืนของกลางยิงโจทก์ร่วม กระสุนปืนถูกโจทก์ร่วมและ ยังทะลุพลาดไปถูกนาย อ. ด้วยนั้น การกระทำของจำเลยจึง เป็นความผิดฐานพยายามฆ่าโจทก์ร่วมและฐานพยายามฆ่า นาย อ. โดยพลาดซึ่งโจทก์ก็ได้บรรยายฟ้องมาด้วย การที่ศาลล่าง ทั้งสองมิได้พิพากษายกฟ้องโจทก์ข้อหาพยายามฆ่าผู้เสียหาย และมีได้พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดฐานพยายามฆ่า นาย อ. โดยพลาด จึงไม่ชอบ ปัญหาที่แม้ไม่มีคู่ความฎีกา แต่เป็นปัญหา ข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจยก ขึ้นวินิจฉัยและแก้ไขให้ถูกต้องให้ตามประมวลกฎหมายวิธี พิจารณาความอาญา มาตรา ๑๙๕ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๒๒๕ พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวล กฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๘, ๘๐ (สำหรับความผิดฐาน พยายามฆ่าโจทก์ร่วม) และมาตรา ๒๘๘, ๘๐ ประกอบมาตรา ๖๐ (ใน ส่วนความผิดฐานพยายามฆ่า นาย อ. โดยพลาด) เป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ซึ่งแต่ละบทมีระวางโทษเท่ากัน ให้ลงโทษตามมาตรา ๒๘๘, ๘๐ เพียงบทเดียวตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ ให้ยกฟ้องโจทก์ข้อหาพยายามฆ่าผู้เสียหาย ส่วนโทษและ นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๙

ภาษาอังกฤษ สำหรับนักกฎหมาย

ศาสตรา แก้วแพ่ง*

พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ SPORTS AUTHORITY OF THAILAND ACT B.E. 2558 (2015)

ต่อเนื่องจากบทความภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมาย ฉบับประจำเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐ ในบทความตอนนี ผู้เขียนจะกล่าวถึงสมาคมกีฬา เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๘ ประเทศไทยได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติ การกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ (Sports Authority of Thailand Act B.E. 2558) ซึ่งได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจดทะเบียนจัดตั้งสมาคมกีฬา เพื่อให้สมาคมที่มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาสามารถจดทะเบียนจัดตั้งเป็นสมาคมกีฬาได้ ฉบับนี้จึงขอนำเสนอสาระสำคัญของการจดทะเบียนจัดตั้งสมาคมกีฬา อันเป็นส่วนที่เพิ่มขึ้นใหม่ของพระราชบัญญัติฉบับนี้และคำศัพท์ที่น่าสนใจที่เกี่ยวข้องในเรื่องดังกล่าวดังต่อไปนี้

การยื่นคำขอจดทะเบียนจัดตั้งสมาคมกีฬา

Application for Registration as Sports Association

มาตรา ๕๓ การขอจดทะเบียนจัดตั้งสมาคมกีฬา ให้ผู้เริ่มก่อการจัดตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคนยื่นคำขอพร้อมด้วยข้อบังคับของสมาคมกีฬาอย่างน้อยสามฉบับต่อ นายทะเบียนประจำท้องที่ที่จะตั้งสำนักงาน

In an application for registration as sports association, not less than 7 promoters shall submit an application together with at least three association regulations to the registrar of the area where the office is to be located.

คุณสมบัติของผู้เริ่มก่อการจัดตั้งสมาคมกีฬา

หลักเกณฑ์ และวิธีการยื่นคำขอจดทะเบียนและการจดทะเบียนให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

Qualifications of the promoter of a sports association, rules and procedures on application of registration, and registration shall be as prescribed by the commission.

หลักเกณฑ์การจดทะเบียนจัดตั้งสมาคมกีฬาและการอุทธรณ์คำสั่ง

Rules for Registration as Sports Association and Right to Appeal of Applicant

มาตรา ๕๔ ในการขอจดทะเบียน ถ้าได้ปฏิบัติ ถูกต้องครบถ้วนตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๓

มีข้อบังคับถูกต้องตามมาตรา ๕๖ และข้อบังคับนั้น ไม่ขัดต่อกฎหมายและวัตถุประสงค์ของสมาคมกีฬากับทั้งผู้เริ่มก่อการจัดตั้งสมาคมกีฬาทุกคนมีคุณสมบัติถูกต้องตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดตามมาตรา ๕๓ วรรคสอง ให้นายทะเบียนรับจดทะเบียนได้ และให้ออกใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนตามแบบที่คณะกรรมการประกาศกำหนดให้แก่สมาคมกีฬานั้น

Section 54. In an application for registration, if one acts correctly and completely as prescribed in section 53, and has the correct regulations under section 56, and such regulations are not in contrast to the law and objective of sports

* อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ ปฏิบัติราชการในหน้าที่บรรดสถานบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ, นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ก.ศป. สจว.

LL.M Chulalongkorn University in partnership with University of Victoria, Kyushu University, University of Washington and The University of British Columbia (คำแปลภาษาอังกฤษจาก Oxford-River Books English-Thai Dictionary และศัพท์นิติศาสตร์ อังกฤษ-ไทย ไทย-อังกฤษ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน)

association, and all promoters have the qualifications prescribed by the commission under section 53 paragraph two, the registrar shall accept the registration, and issue a certificate showing the registration as per the form which the commission prescribed to such sports association.

การจดทะเบียนจัดตั้งสมาคมกีฬาและการเลิกสมาคมกีฬาให้นายทะเบียนกลางสมาคมกีฬา ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

In the registration of sports association and the dissolution of sports association, the central sports association registrar shall publish in the government gazette.

ถ้านายทะเบียนเห็นว่าในการขอจดทะเบียนมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้องครบถ้วนตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้ยื่นคำขอแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้อง เมื่อได้แก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงถูกต้องแล้วให้นายทะเบียนออกใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนให้แก่สมาคมกีฬานั้น

If the registrar is of an opinion that the application is not in compliance with paragraph one, the registrar shall order the applicant to correct or make amendment to correct it. Upon correction or amendment, the registrar shall issue a certificate showing the registration to such sports association.

ถ้าผู้ยื่นคำขอไม่แก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องตามวรรคสามภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่งนายทะเบียน หรือหากนายทะเบียนพิจารณาแล้วเห็นว่าวัตถุประสงค์ตามที่ยื่นคำขอมิได้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๙ วรรคสอง ให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนและแจ้งคำสั่งไม่รับจดทะเบียนพร้อมด้วยเหตุผลไปยังผู้ขอจดทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันยื่นคำขอ

If the applicant fails to correct or amend to correct it under paragraph three within thirty days as from the date of the acknowledgement of the registrar's order, or if the registrar considers that the objective as applied is not in compliance with section 49 paragraph two, the registrar shall have

order not accepting the registration and notifies the applicant of such order together with the reason thereof within thirty days as from the date of application.

ให้ผู้ขอจดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนั้นต่อคณะกรรมการได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว และให้นายทะเบียนส่งหนังสืออุทธรณ์ต่อไปยังคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์ดังกล่าว

The applicant shall have the right to appeal such order to the commission by submitting a letter to the registrar within thirty days as from the date of receiving such order, and the registrar shall submit such appeal to the commission within fifteen days as from the date of the receipt of such appeal.

ให้คณะกรรมการวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการได้รับหนังสืออุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

The commission shall make a decision within ninety days as from the date of the receipt of appeal. The commission's decision shall be final.

คำศัพท์ที่น่าสนใจ

- (1) “**promoter**” (n.) แปลว่า ผู้เริ่มก่อการจัดตั้ง
- (2) “**regulation**” (n.) แปลว่า หลักเกณฑ์ ข้อบังคับ
- (3) “**procedure**” (n.) แปลว่า วิธีพิจารณาความ วิธีดำเนินการ
- (4) “**registration**” (n.) แปลว่า การลงทะเบียน
- (5) “**qualification**” (n.) แปลว่า คุณสมบัติ
- (6) “**government gazette**” (n.) แปลว่า ราชกิจจานุเบกษา
- (7) “**compliance**” (n.) แปลว่า การปฏิบัติตาม
- (8) “**amendment**” (n.) แปลว่า การแก้ไขเพิ่มเติม ปรับปรุง กฎหมาย
- (9) “**apply**” (v.) แปลว่า ยื่นคำขอ
- (10) “**final**” (n.) แปลว่า เป็นที่สุด

ข้อสอบพร้อมคำตอบในการสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการ

ในตำแหน่งอัยการผู้ช่วย พ.ศ. ๒๕๕๘

วิชากฎหมายพยานหลักฐาน กฎหมายรัฐธรรมนูญ กฎหมายปกครอง กฎหมายองค์การอัยการและ
พนักงานอัยการ กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง
หรือกฎหมายว่าด้วยศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว
หรือกฎหมายวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค กฎหมายล้มละลาย หรือกฎหมายภาษีอากร
หรือกฎหมายแรงงาน กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา หรือกฎหมายการชำระระหว่างประเทศ
วันเสาร์ที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๙

คำถาม ๘ ข้อรวม ๘๐ คะแนนเวลาตอบ ๓ ชั่วโมง ๒๐ นาที (๑๔.๐๐ - ๑๗.๒๐ นาฬิกา)
ให้ยกเหตุผลประกอบคำตอบด้วย

ต่อจากฉบับที่แล้ว

ข้อ ๕ ร้อยตำรวจเอกตอง พนักงานสอบสวนสถานี ตำรวจภูธรเมืองระนอง ได้ออกหมายเรียกให้นายรักมาพบ เพื่อให้ปากคำกรณีมีการกระทำผิดข้อหาค้ามนุษย์ใน จังหวัดระนอง นายรักให้การเป็นพยานในคดีว่านายคำเป็น ตัวการค้ามนุษย์โดยร่วมมือกับชาวต่างชาติขนถ่ายมนุษย์ ทางเรือประมงจากประเทศเอมาซอขายกันที่ท่าเรือระนอง วันเกิดเหตุเวลากลางคืน ร้อยตำรวจเอกตองกับเจ้าหน้าที่ ตำรวจชุดจับกุมได้ขับรถยนต์สายตรวจของทางราชการไป ชุมรือที่ท่าเรือระนอง โดยจอดรถยนต์ทิ้งไว้ในป่าห่างจาก จุดที่ตักขุมอยู่ประมาณ ๑๐๐ เมตร แต่นายคำรู้ทันและ แอบไปวางเพลิงเผารถยนต์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อมิให้ ไล่ติดตามจับกุม เป็นเหตุให้รถยนต์ดังกล่าวเสียหายทั้งคัน ร้อยตำรวจเอกตองเห็นเหตุการณ์จึงรีบวิ่งไปที่รถยนต์และ เห็นนายคำโยนถังน้ำมันเบนซินที่ใช้เผาทิ้งและวิ่งหลบหนี ไป ร้อยตำรวจเอกตองวิ่งไล่ทันนายคำจึงกดปล้ำเพื่อ จับกุมและชกต่อนายคำโดนที่ก้นหูข้างซ้ายของนายคำ อย่างแรงทำให้นายคำหูหนวกเป็นอันตรายสาหัส แล้ว นายคำได้วิ่งหลบหนีไปขึ้นรถจักรยานยนต์ขี่ไปตามถนน คอซิมบี้ ร้อยตำรวจเอกตองจึงวิหุญแจ้ให้ร้อยตำรวจตรีชาย ช่วยสกัดจับให้ด้วย ร้อยตำรวจตรีชายเห็นนายคำขี่รถ จักรยานยนต์ผ่านมาและไม่ยอมให้จับกุม โดยนายคำขี่รถ จักรยานยนต์ชนร้อยตำรวจตรีชายได้รับบาดเจ็บและ รถล้มลง นายขวาราชฎที่อยู่ในบริเวณนั้นเห็นเหตุการณ์ จึงใช้ไม้ท่อนตีที่แขนซ้ายของนายคำเพื่อช่วยจับกุม จนกระดูกแขนนายคำหักเป็นอันตรายสาหัส นายคำจึงใช้

มีดปลายแหลมแทงนายขาวที่ท้องเป็นอันตรายสาหัสเช่น กัน ขณะนั้นร้อยตำรวจเอกตองกับพวกตามมาทันจึงช่วย กันจับกุมนายคำส่งพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีตาม กฎหมาย ต่อมาสำนักงานตำรวจแห่งชาติมีหนังสือขอให้ อัยการจังหวัดระนองฟ้องนายคำเป็นคดีแพ่งฐานละเมิด เรียกค่าเสียหายกรณีนายคำวางเพลิงเผารถยนต์ของ สำนักงานตำรวจแห่งชาติเสียหายเป็นเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท และนายคำได้เป็นโจทก์ในคดีอาญาฟ้องนายรักในข้อหา ให้การเท็จต่อเจ้าพนักงานกับฟ้องร้อยตำรวจเอกตองและ นายขาวในข้อหาทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ได้รับ อันตรายสาหัส โดยกล่าวหาว่าร้อยตำรวจเอกตองและ นายขาวใช้กำลังเข้าจับกุมนายคำเกินกว่าเหตุ นายรัก ร้อยตำรวจเอกตอง และนายขาวจึงมีหนังสือขอให้อัยการ จังหวัดระนองพิจารณามอบหมายให้พนักงานอัยการ จังหวัดระนองดำเนินการแก้ต่างให้ นอกจากนั้น นายขาว ยังขอให้อัยการจังหวัดระนองว่าต่างฟ้องนายคำเป็นคดี แพ่งเรียกค่าสินไหมทดแทนกรณีที่นายขาวได้รับบาดเจ็บ จากการถูกนายคำแทงเป็นเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ด้วย

ให้วินิจฉัยว่า

- (ก) อัยการจังหวัดระนองจะใช้ดุลพินิจไม่รับว่าต่าง คดีแพ่งให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้หรือไม่
- (ข) อัยการจังหวัดระนองจะรับแก้ต่างคดีอาญาให้ แก่นายรัก ร้อยตำรวจเอกตอง และนายขาว ได้หรือไม่
- (ค) อัยการจังหวัดระนองจะรับว่าต่างคดีแพ่งให้ นายขาวได้หรือไม่

ธงคำตอบข้อ ๕

(ก) สำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นราชการส่วนกลางตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๔๖ (๗) จึงเป็น “หน่วยงานของรัฐ” ตามพระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๔ ซึ่งมาตรา ๑๔ (๓) กำหนดว่า ในคดีแพ่ง พนักงานอัยการมีอำนาจหน้าที่ดำเนินคดีแทนรัฐบาล หน่วยงานของรัฐที่เป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ ราชการส่วนกลาง หรือราชการส่วนภูมิภาคในศาล ดังนั้น อัยการจังหวัดระนองจึงมีหน้าที่ต้องดำเนินคดีแพ่งว่าต่างในความผิดฐานละเมิดเรียกค่าเสียหายจำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่สำนักงานตำรวจแห่งชาติโดยไม่อาจใช้ดุลพินิจไม่รับว่าต่างให้ได้เพราะกฎหมายมิได้ให้อำนาจไว้เช่นนั้น

(ข) กรณีนายรัก ซึ่งให้การว่านายคำเป็นตัวการในการกระทำความผิดฐานค้ำมนุษย์เกิดจากการที่ร้อยตำรวจเอกตอง พนักงานสอบสวนออกหมายเรียกให้มาให้การโดยอาศัยอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๕๒ จึงเป็นกรณีที่ราษฎรถูกฟ้องในเรื่องการที่ได้กระทำตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งสั่งการโดยชอบด้วยกฎหมาย ส่วนร้อยตำรวจเอกตอง ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐถูกฟ้องในเรื่องการที่กระทำไปตามหน้าที่เพื่อรวบรวมพยานหลักฐานเกี่ยวกับคดีความผิดฐานค้ำมนุษย์ และติดตามจับกุมนายคำผู้กระทำความผิดมาฟ้องลงโทษเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ สำหรับนายขาวที่เข้าช่วยร้อยตำรวจตรีชาย เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็นเจ้าพนักงานตำรวจที่มีอำนาจจับกุมผู้กระทำความผิดตามกฎหมายในการจับนายคำที่หลบหนี การจับกุมมา การกระทำของนายขาวจึงเป็นการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งกระทำในหน้าที่ราชการ ทั้งสามกรณีดังกล่าวอยู่ในดุลพินิจของพนักงานอัยการที่จะรับแก้ต่าง และมีเหตุอันสมควรที่จะรับแก้ต่างให้ได้ตามพระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๔ (๔)

(ค) สำหรับนายขาวซึ่งเป็นราษฎร ไม่อาจขอให้พนักงานอัยการจังหวัดระนองดำเนินคดีแพ่งฟ้องนายคำฐานละเมิดเรียกค่าสินไหมทดแทนจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ได้ เพราะในคดีแพ่งนั้น พระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๔ (๓) กำหนดให้พนักงานอัยการมีอำนาจหน้าที่ดำเนินคดีแทนรัฐบาล

หน่วยงานของรัฐที่เป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ ราชการส่วนกลาง หรือราชการส่วนภูมิภาค และมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายอื่นซึ่งบัญญัติว่าเป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานอัยการสูงสุดหรือพนักงานอัยการ อีกทั้งตามมาตรา ๑๔ (๔) กฎหมายก็ได้ให้อำนาจพนักงานอัยการดำเนินการว่าต่างคดีแพ่งให้แก่ราษฎรแม้จะช่วยเหลือเจ้าพนักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่แต่อย่างใด

ข้อ ๖ ให้เลือกทำข้อ (ก) หรือข้อ (ข) หรือข้อ (ค) ต่อไปนี้เพียงหนึ่งข้อ

(ก) พนักงานอัยการเป็นโจทก์ยื่นฟ้องนายรามขอให้ลงโทษในความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. ๒๕๓๔ ต่อศาลแขวงพระนครใต้ ในระหว่างการพิจารณา นายสิงห์ผู้เสียหาย ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์กับพนักงานอัยการ โดยระบุว่าขอถือเอาค่าฟ้องของโจทก์เป็นส่วนหนึ่งของค่าฟ้องของโจทก์ร่วม ศาลสั่งอนุญาตให้นายสิงห์เข้าร่วมเป็นโจทก์ได้ ต่อมาศาลพิเคราะห์พยานหลักฐานของโจทก์ โจทก์ร่วม และจำเลยแล้วมีคำพิพากษายกฟ้องโดยวินิจฉัยว่ากรณียังถือไม่ได้ว่านายราม จำเลยมีคำสั่งห้ามธนาคารใช้เงินตามเช็คโดยเจตนาทุจริต โจทก์และโจทก์ร่วมยื่นอุทธรณ์ว่าพยานหลักฐานของโจทก์และโจทก์ร่วมฟังได้ว่าจำเลยมีคำสั่งห้ามธนาคารใช้เงินตามเช็คโดยเจตนาทุจริต ในการยื่นอุทธรณ์ โจทก์มีอธิบดีอัยการ สำนักงานคดีศาลสูง ซึ่งได้รับมอบหมายจากอัยการสูงสุดรับรองให้อุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง ส่วนโจทก์ร่วมยื่นอุทธรณ์โดยไม่มีผู้พิพากษาคนใดซึ่งพิจารณาหรือลงชื่อในคำพิพากษาหรือทำความเห็นแย้งในศาลแขวงอนุญาตให้อุทธรณ์ ศาลแขวงมีคำสั่งรับอุทธรณ์ของโจทก์และโจทก์ร่วมไว้พิจารณา

ให้วินิจฉัยว่า คำสั่งของศาลแขวงที่รับอุทธรณ์ของโจทก์และโจทก์ร่วมชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

ธงคำตอบข้อ ๖ (ก)

การที่โจทก์อุทธรณ์ว่าพยานหลักฐานของโจทก์ฟังได้ว่าจำเลยมีคำสั่งห้ามธนาคารใช้เงินตามเช็คโดยเจตนาทุจริต เป็นการอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง ซึ่งต้องห้ามอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ มาตรา ๒๒ เมื่อคดีของโจทก์มีพนักงานอัยการซึ่งอัยการสูงสุดได้มอบหมาย ลงลายมือชื่อรับรองในอุทธรณ์ว่ามีเหตุอันควร

ที่ศาลอุทธรณ์จะได้วินิจฉัย กรณีจึงมีการอนุญาตให้โจทก์อุทธรณ์โดยชอบตามมาตรา ๒๒ ทวิ ดังนั้น คำสั่งของศาลแขวงที่รับอุทธรณ์ของโจทก์จึงชอบแล้ว

การที่โจทก์ร่วมอุทธรณ์ว่าพยานหลักฐานของโจทก์ร่วมฟังได้ว่าจำเลยมีคำสั่งห้ามธนาคารใช้เงินตามเช็คโดยเจตนาทุจริต เป็นการอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง อุทธรณ์ของโจทก์ร่วมจึงต้องห้ามตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ มาตรา ๒๒ และเมื่อโจทก์ร่วมไม่มีผู้พิพากษาคนใดซึ่งพิจารณาหรือลงชื่อในคำพิพากษา หรือทำความเห็นแย้งในศาลแขวงพิเคราะห์เห็นว่าข้อความที่ตัดสินนั้นเป็นปัญหาสำคัญอันควรสู่ศาลอุทธรณ์และอนุญาตให้อุทธรณ์หรืออัยการสูงสุด หรือพนักงานอัยการซึ่งอัยการสูงสุดได้มอบหมาย ลงลายมือชื่อรับรองในอุทธรณ์ว่ามีเหตุอันควรที่ศาลอุทธรณ์จะได้วินิจฉัยตามมาตรา ๒๒ ทวิ ดังนั้น คำสั่งของศาลแขวงที่รับอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมจึงไม่ชอบ

(ข) เมื่อเวลาประมาณ ๐๖.๐๐ น. ของวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๙ นายเชียวจะขับขี่รถจักรยานยนต์ของตนที่จอดไว้หน้าบ้านพักไปทำงาน แต่ปรากฏว่ารถจักรยานยนต์คันดังกล่าวได้หายไป จึงได้ตรวจสอบกล้องวงจรปิดที่ติดตั้งไว้หน้าบ้านพัก พบว่าเมื่อเวลาประมาณ ๐๑.๐๐ น. ของวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๙ นายหนึ่ง ซึ่งพักอาศัยอยู่ใกล้ ๆ กับบ้านพักของนายเชียวเป็นคนลักเอารถจักรยานยนต์ของนายเชียวไป นายเชียวจึงได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับนายหนึ่งจนกว่าคดีจะถึงที่สุด พนักงานสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานแล้ว จึงขอให้ศาลอาญาออกหมายจับนายหนึ่ง

ต่อมาวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ตำรวจจับกุมนายหนึ่งได้พร้อมด้วยรถจักรยานยนต์ของนายเชียว จึงได้นำตัวนายหนึ่งส่งพนักงานสอบสวน พนักงานสอบสวนได้สอบถามเบื้องต้น นายหนึ่งแจ้งว่า เกิดวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๑ และไม่เคยทำบัตรประจำตัวประชาชน พนักงานสอบสวนจึงได้แจ้งข้อกล่าวหาแก่นายหนึ่งว่ากระทำความผิดฐานลักทรัพย์ในเวลากลางคืน และสอบปากคำนายหนึ่งซึ่งให้การรับสารภาพตลอดข้อกล่าวหาโดยไม่มีที่ปรึกษากฎหมายร่วมอยู่ด้วย และนายหนึ่งแจ้งว่าไม่ต้องการทนายความ พนักงานสอบสวนจึงสรุปสำนวนมีความเห็นควรสั่งฟ้องนายหนึ่งตามข้อกล่าวหา แล้วส่งสำนวนการ

สอบสวนพร้อมตัวนายหนึ่งให้พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาเพื่อดำเนินการต่อไป พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาได้มีคำสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติม และข้อเท็จจริงจากการสอบสวนเพิ่มเติมปรากฏว่านายหนึ่งเกิดวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๔๑ พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา เห็นว่าขณะกระทำความผิดนายหนึ่งยังเป็นเยาวชน คดีอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลเยาวชนและครอบครัว จึงมีคำสั่งคืนสำนวนการสอบสวนพร้อมตัวนายหนึ่งให้พนักงานสอบสวนรับไปดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมายต่อไป นายเชียวเกรงว่าคดีจะล่าช้าจึงประสงค์จะฟ้องนายหนึ่งต่อศาลเยาวชนและครอบครัวด้วยตนเอง

ให้วินิจฉัยว่า

(๑) คำสั่งคืนสำนวนการสอบสวนของพนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

(๒) นายเชียวจะฟ้องนายหนึ่งต่อศาลเยาวชนและครอบครัวได้หรือไม่

ธงคำตอบข้อ ๖ (ข)

(๑) เมื่อข้อเท็จจริงจากการสอบสวนเพิ่มเติมปรากฏว่า นายหนึ่งเกิดวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๔๑ ขณะที่นายหนึ่งกระทำความผิดฐานลักทรัพย์นายเชียวในเวลากลางคืนเมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๙ นายหนึ่งจึงมีอายุเพียง ๑๗ ปีเศษ ยังไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์ นายหนึ่งจึงเป็นเยาวชนตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๔ แม้นายหนึ่งจะถูกจับกุมมาดำเนินคดีเมื่อมีอายุเกินสิบแปดปีบริบูรณ์แล้ว แต่คดีอาญาที่มีข้อหาว่าเยาวชนกระทำความผิด ให้ถืออายุเยาวชนนั้นในวันที่การกระทำความผิดได้เกิดขึ้น ตามมาตรา ๕ ดังนั้น เมื่อสำนวนการสอบสวนที่นายหนึ่งเป็นผู้ต้องหาตั้งกล่าวเป็นคดีอาญาที่มีข้อหาว่าเด็กหรือเยาวชนกระทำความผิด จึงอยู่ในอำนาจศาลเยาวชนและครอบครัวที่จะพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในคดีตามมาตรา ๑๐ (๑) คำสั่งคืนสำนวนการสอบสวนของพนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

(๒) แม้นายเชียวเป็นผู้เสียหาย ก็ไม่อาจเป็นโจทก์

ฟ้องนายหนึ่งต่อศาลเยาวชนและครอบครัวด้วยตนเองได้ เพราะพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นกฎหมายเฉพาะ ซึ่งมาตรา ๙๙ วรรคแรก ห้ามมิให้ผู้เสียหายฟ้องคดีอาญาซึ่งมีข้อหาว่าเด็กหรือเยาวชนกระทำความผิดต่อศาลเยาวชนและครอบครัว เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการสถานพินิจที่เด็กหรือเยาวชนนั้นอยู่ในเขตอำนาจ หากนายเขียวประสงค์จะฟ้องคดี จะต้องขออนุญาตจากผู้อำนวยการสถานพินิจที่นายหนึ่งซึ่งเป็นเยาวชนอยู่ในเขตอำนาจเสียก่อน หากผู้อำนวยการสถานพินิจไม่อนุญาตให้ฟ้อง นายเขียวจะร้องต่อศาลขอให้ส่งอนุญาตก็ได้ และเมื่อศาลมีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดแล้วคำสั่งศาลเป็นที่สุด ตามมาตรา ๙๙ วรรคสาม

(ค) บริษัท เอ็ม จำกัด มีสำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่ที่อำเภอเมืองพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทำโครงการก่อสร้างห้างสรรพสินค้าแห่งใหญ่ที่สุดในเอเชีย โดยก่อสร้างบริเวณรังสิตใกล้กับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ รังสิต เนื่องจากเล็งเห็นว่าจะมีการย้ายสถานีขนส่งสายเหนือและตะวันออกเฉียงเหนือมาบริเวณดังกล่าว จึงได้ประกาศโฆษณาแก่ประชาชนทั่วไปเพื่อให้มาจองพื้นที่ทำการค้าขายภายในโครงการห้างสรรพสินค้าของตน โดยโฆษณาว่าในห้างสรรพสินค้าดังกล่าวจะมีธนาคารทุกธนาคารมาเปิดทำการ โรงภาพยนตร์ ลานโบว์ลิ่ง สวนสนุกขนาดใหญ่สำหรับเด็ก กับศูนย์อาหารขนาดใหญ่ และจะมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายเป็นประจำทุกเดือนเพื่อดึงดูดให้ประชาชนมาเที่ยวที่ห้างสรรพสินค้า นายต่อซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดนนทบุรี แต่มาส่งบุตรที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ รังสิต เห็นโฆษณาดังกล่าวจึงสนใจจะเปิดร้านค้าในห้างและตกลงทำสัญญาเช่าพื้นที่ทำการค้าขายในห้างสรรพสินค้าดังกล่าว จำนวน ๑ ห้อง ราคา ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยได้ชำระเงินงวดแรกจำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท และจะชำระงวดที่สองส่วนที่เหลืออีกจำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อก่อสร้างเสร็จในวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๙ โดยนายต่อได้ทำสัญญาเช่าพื้นที่ทำการค้าขายดังกล่าวในพื้นที่ชายโครงการ ซึ่งตั้งอยู่บริเวณภายในห้างสรรพสินค้าดังกล่าว ต่อมาเมื่อถึงกำหนดเปิดห้างสรรพสินค้าในวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ปรากฏว่าไม่มีธนาคารครบทุกธนาคาร มีเพียงธนาคารเดียวเท่านั้น และไม่มีสวนสนุกกับโรงภาพยนตร์ตามที่โฆษณาไว้ นายต่อ

จึงบอกเลิกสัญญาและขอเงินคืน แต่บริษัท เอ็ม จำกัด ไม่ยอมคืนเงินให้นายต่อ และจะฟ้องเรียกเงินที่นายต่อค้างชำระในงวดที่สองอีกจำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท

ให้วินิจฉัยว่า

(๑) คดีดังกล่าวเป็นคดีผู้บริโภคหรือไม่

(๒) บริษัท เอ็ม จำกัด จะฟ้องเรียกเงินที่ค้างชำระอีกจำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท ที่ศาลจังหวัดธัญบุรีซึ่งเป็นศาลที่มูลคดีเกิดได้หรือไม่

ธงคำตอบข้อ ๖ (ค)

(๑) บริษัท เอ็ม จำกัด เป็นผู้ประกอบธุรกิจก่อสร้างห้างสรรพสินค้าเพื่อให้ผู้อื่นจองพื้นที่ทำการค้า ส่วนการที่นายต่อทำสัญญาเช่าพื้นที่จากบริษัท เอ็ม จำกัด ผู้ประกอบธุรกิจ เพื่อเปิดร้านค้าในห้างสรรพสินค้าของบริษัท เอ็ม จำกัด เป็นการทำสัญญาเพื่อแสวงประโยชน์โดยตรงในทางธุรกิจของนายต่อเอง จากพื้นที่ที่เช่านายต่อจึงอยู่ในฐานะผู้ประกอบธุรกิจ มิใช่ผู้บริโภค ข้อพิพาททางแพ่งที่เกิดขึ้นระหว่างนายต่อกับบริษัท เอ็ม จำกัด จึงเป็นข้อพิพาทระหว่างผู้ประกอบธุรกิจกับผู้ประกอบธุรกิจ มิใช่เป็นข้อพิพาททางแพ่งระหว่างผู้ประกอบธุรกิจกับผู้บริโภค ดังนั้นการฟ้องคดีกรณีที่นายต่อได้บอกเลิกสัญญาและขอเงินคืนจากบริษัท เอ็ม จำกัด แต่บริษัท เอ็ม จำกัด ไม่ยอมคืนเงินให้ และการฟ้องคดีกรณีที่บริษัท เอ็ม จำกัด จะเรียกเงินที่นายต่อค้างชำระ จึงไม่ใช่คดีผู้บริโภคตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓

(๒) เมื่อคดีแพ่งที่พิพาทระหว่างบริษัท เอ็ม จำกัด ผู้ประกอบธุรกิจ กับนายต่อ ผู้ประกอบธุรกิจไม่ใช่คดีผู้บริโภค การที่บริษัท เอ็ม จำกัด จะฟ้องนายต่อ จึงไม่อยู่ในบังคับของมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่จะต้องเสนอคำฟ้องต่อศาลที่ผู้บริโภคมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาลเพียงแห่งเดียว ดังนั้นบริษัท เอ็ม จำกัด จึงมีสิทธิเสนอคำฟ้องเรียกเงินที่นายต่อค้างชำระงวดที่สองอีกจำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท ต่อศาลจังหวัดนนทบุรี ที่นายต่อ จำเลย มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาลหรือต่อศาลจังหวัดธัญบุรี ที่มีการทำสัญญาเช่าพื้นที่ทำการค้าขาย ซึ่งเป็นศาลที่มูลคดีเกิดขึ้นในเขตศาล ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา ๔ (๑)

ศิตยา อรุณธำรี*

สวัสดิ์ศรีบ สมาธิกจุลสารข่าวเนติบัณฑิตยสภาและผู้อ่านทุกท่าน

สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา เปิดรับสมัครนักศึกษาใหม่ ภาค ๒ สมัยที่ ๗๐ ปีการศึกษา ๒๕๖๐ และเปิดลงทะเบียนชำระค่าธรรมเนียมนักศึกษาเก่า (พร้อมชำระค่าปรับ) นักศึกษาภาคค่ำและภาคทบทวน ตั้งแต่วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ เวลา ๘.๓๐ - ๑๖.๐๐ น. (เว้นวันหยุดราชการและวันหยุดนักขัตฤกษ์) กรณีชำระผ่านบัตรเครดิตชำระเงิน สามารถชำระได้ตามเวลาที่ทำการของแต่ละแห่งครับ

เนติบัณฑิตยสภา ในพระบรมราชูปถัมภ์ เปิดรับสมัครศึกษากฎหมายและผู้ประกอบวิชาชีพกฎหมายของไทยสอบแข่งขันรับทุนพัชรกิติยาภาเพื่อการศึกษากฎหมาย (Bajrakitiyabha Fund for Legal Education) เพื่อไปศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ณ มหาวิทยาลัยคอร์เนล ประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน ๑ ทุน รับสมัครตั้งแต่วันนี้จนถึงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๐ ดูรายละเอียดคุณสมบัติเพิ่มเติมได้ที่ www.thethaibar.or.th หรือสอบถามเพิ่มเติม : เนติบัณฑิตยสภา ในพระบรมราชูปถัมภ์ ๓๒/๒-๘ หมู่ ๑๖ ถนนกาญจนาภิเษก แขวงบางระมาด เขตตลิ่งชัน กทม. ๑๐๑๗๐ โทรศัพท์ ๐ ๒๘๘๗ ๖๘๐๑ - ๗ ต่อ ๑๐๑, ๒๑๗

ห้องสมุดเนติบัณฑิตยสภา เปิดบริการ ภาคการศึกษาที่ ๒/๒๕๖๐ ตั้งแต่วันจันทร์ที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ถึงวันเสาร์ที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๑ รายละเอียดดังนี้

- วันจันทร์ - วันศุกร์ เวลา ๘.๓๐ - ๑๙.๐๐ น.
- วันเสาร์ เวลา ๘.๓๐ - ๑๖.๐๐ น.
- ปิดบริการ วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์

** เปิดให้บริการวันอาทิตย์ ตั้งแต่วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๐

หมายเหตุ : งานบริการยืมคืนและงานบริการคอมพิวเตอร์ฯ เปิดให้บริการวันจันทร์ - วันศุกร์ เวลา ๘.๓๐ - ๑๘.๓๐ น. และ วันเสาร์ - วันอาทิตย์ เวลา ๘.๓๐ - ๑๖.๐๐ น.

* กรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ, กรรมการเนติบัณฑิตยสภา, กรรมการอำนวยการอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา ประธานอนุกรรมการประชาสัมพันธ์เนติบัณฑิตยสภา, อนุกรรมการวิชาการ, อนุกรรมการพิจารณามาตรฐานการศึกษาตามหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิตฯ อาจารย์ผู้บรรยายวิธีพิจารณาความอาญา (ภาคค่ำ) สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา น.บ. (เกียรตินิยม) น.บ.ท., น.ม. นิติศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขานิติศาสตร์ (มหาวิทยาลัยทักษิณ)

ข่าว เนติบัณฑิตยสภา

นายเข้มชัย ชูติวงศ์ อุปนายกเนติบัณฑิตยสภา คนที่ ๒ พร้อมคณะกรรมการเนติบัณฑิตยสภา ร่วมวางพวงมาลาถวายราชสักการะพระบรมราชานุสาวรีย์ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เนื่องในวันมหาธีรราชเจ้า

นางอุบลรัตน์ ลุยวิภักย์ รองประธานศาลฎีกา พร้อมคณะผู้พิพากษา ร่วมวางพวงมาลาถวายราชสักการะพระบรมราชานุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เนื่องในวันมหาธีรราชเจ้า

นายเข้มชัย ชูติวงศ์ อัยการสูงสุด พร้อมคณะข้าราชการอัยการ ร่วมวางพวงมาลาถวายราชสักการะพระบรมราชานุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เนื่องในวันมหาธีรราชเจ้า

นายสัตยา อรุณธารี ประธานอนุกรรมการประชาสัมพันธ์ พร้อม คณะอนุกรรมการประชาสัมพันธ์ ร่วมวางพวงมาลาถวายราชสักการะพระบรมราชานุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เนื่องในวันมหาธีรราชเจ้า

นางศิริอร มณีสินธุ์ บรรณาธิการจุลสารข่าวเนติบัณฑิตยสภา พร้อม กองบรรณาธิการ และอัยการผู้ช่วย รุ่นที่ ๕๓ ร่วมวางพวงมาลาถวายราชสักการะพระบรมราชานุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เนื่องในวันมหาธีรราชเจ้า

บรรณาธิการแฉ่ง

หลังจากการเสด็จสวรรคตของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร เมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ ยังความเศร้าสลดอย่างใหญ่หลวงมาสู่พสกนิกรชาวไทย และด้วยพระมหากรุณาธิคุณที่พระราชทานต่อประเทศชาติและประชาชนเสมอมา ปวงชนชาวไทยจึงน้อมสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณและตระหนักถึงความสำคัญของวันที่ ๕ ธันวาคม ซึ่งเป็นวันคล้ายวันเฉลิมพระชนมพรรษาของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม กำหนดให้วันที่ ๕ ธันวาคมของทุกปี เป็นวันสำคัญของชาติไทย ดังนี้ ๑. เป็นวันคล้ายวันเฉลิมพระชนมพรรษาของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ๒. เป็นวันชาติ ๓. เป็นวันพ่อแห่งชาติ และถือเป็นวันหยุดราชการตามเดิม

จุฬสารข่าวเนติบัณฑิตยสภา ประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้ บทความ เนื่องจากปก เสนอเรื่อง “วันชาติ และวันพ่อแห่งชาติ” โดย ศิริอร เทศะบำรุง มณีนลินธุ์ กล่าวถึง ความเป็นมาของวันชาติและวันพ่อแห่งชาติ, ประวัติย่อ นายชีพ จุลมนต์ นายกเนติบัณฑิตยสภา, นายธนฤกษ์ นิตีเศรณี อุปนายกเนติบัณฑิตยสภา คนที่ ๑, นายเข็มชัย ชูติวงศ์ อุปนายกเนติบัณฑิตยสภา คนที่ ๒ และ นางเมทินี ชโลธร เลขาธิการเนติบัณฑิตยสภา, บทความ ปัญหาจากข้อหาหรือกฎหมายที่น่าสนใจ เสนอเรื่อง “การใช้หนังสือคำประกันธนาคารปลอม” โดย นางลีนี ยุติธรรมดำรง กล่าวถึง กรณีจังหวัด น. ขอหารือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเปลี่ยนหลักประกันสัญญาซึ่งเป็นสาระสำคัญในเงื่อนไขแห่งสัญญาจำนอง ๓ จากหนังสือคำประกันธนาคาร ก. จำกัด (มหาชน) สาขาท่าพระ ที่ไม่ได้ออกโดยธนาคาร ก. จำกัด (มหาชน) โดยเปลี่ยนเป็นเงินสดแทนสามารถทำได้หรือไม่ อย่างไร, บทความ คำพิพากษาศาลฎีกาที่น่าสนใจ เสนอเรื่อง “ฟ้องช้อนในศาลแรงงาน” โดย ผศ.ดร.สมหมาย จันทรเรือง กล่าวถึง คดีแรงงานมีประเด็นปัญหาเกี่ยวข้องกับหลายเรื่อง เช่น การบังคับใช้สัญญาจำนอง วันหยุดพักผ่อน ค่าชดเชย หรือเบี้ยเลี้ยง เป็นต้น ซึ่งทำให้เกิดกรณีฟ้องช้อนในคดีแรงงาน, บทความ เจาะลึกคดีเด่น เสนอเรื่อง “คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๐๘/๒๕๕๔” โดย รังสิชัย บรรณกิจวิจารณ์ และ มนต์ชัย ชนินทรลีลา โปรดติดตาม, บทความ ภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมาย เสนอเรื่อง “พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ (Sports Authority of Thailand Act B.E. 2558)” โดย ศาสตรา แก้วแพ่ง กล่าวถึง สาระสำคัญของการจดทะเบียนจัดตั้งสมาคมกีฬา อันเป็นส่วนที่เพิ่มขึ้นใหม่ของพระราชบัญญัติฉบับนี้และคำศัพท์ที่น่าสนใจที่เกี่ยวข้อง, ข้อสอบพร้อมธงคำตอบในการสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการ ในตำแหน่งอัยการผู้ช่วย พ.ศ. ๒๕๕๘ วิชากฎหมายพยานหลักฐาน กฎหมายรัฐธรรมนูญ กฎหมายปกครอง กฎหมายองค์กรอัยการ และพนักงานอัยการฯ เสนอข้อ ๕ - ๖ ปิดท้ายด้วย “มุขขำ” โดย สัตยา อรุณธาริ

พบกันใหม่ปี ๒๕๖๑

ศิริอร เทศะบำรุง มณีนลินธุ์

ติดตามอ่านจุฬสารข่าวเนติบัณฑิตยสภาฉบับย้อนหลังได้ที่เว็บไซต์เนติบัณฑิตยสภา

<http://www.thethaibar.or.th>

เอกสารเผยแพร่ความรู้ แจกฟรี ห้ามจำหน่าย

(สงวนสิทธิ์ใช้ในกิจการของแผนกประชาสัมพันธ์ เนติบัณฑิตยสภาเท่านั้น)

จัดทำโดย คณะอนุกรรมการประชาสัมพันธ์เนติบัณฑิตยสภา จำนวน ๕,๐๐๐ เล่ม

เนติบัณฑิตยสภา เลขที่ ๓๒/๒ หมู่ที่ ๑๖ ถนนกาญจนาภิเษก แขวงบางระมาด เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๗๐

พิมพ์ที่ : บริษัท กรุงสยาม พิมพ์ชื่อ จำกัด

๔๓/๑๗๒ ถนนพหลโยธิน แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐